ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο Ν. Ψυχικό
Αριθμός Άδειας 3

ΕΛΤΑ Hellenic Post

Κωδικός 3373

ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΝΙΣΥΡΙΩΝ

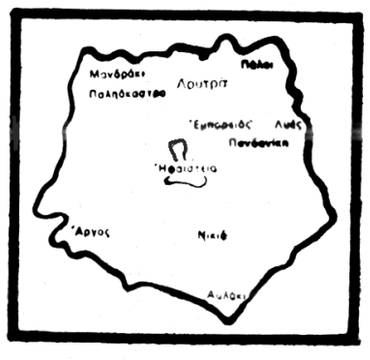

«Πολυβότης γὰρ εἷς τῶν γιγάντων ὑπὸ τοῦ Διὸς βληθεὶς ἠνείχετο· Ποσειδῶν δὲ ἐπ' αὐτὸν ἀφεὶς τὴν τρίαιναν τοῦ μὲν ἥμαρτε· γέγονε γὰρ νῆσος τὸ βληθὲν Νίσυρος».

«Νῆσος ἑπταστάδιος πως τὴν πείμετρον, ὑψηλὴ καὶ θεατροειδὴς συναπτομένη χώμασι πρὸς τὴν ἤπειρον καὶ ποιοῦσα δίπολιν τρόπον τινὰ τὴν Κνίδον, κατ' αὐτὴν δὲ Νίσυρος πελαγία». (Στράβων)

ΕΚΔΟΣΗ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΝΙΣΥΡΙΩΝ «Ο ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
ΕΠΑΙΝΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Γραφεία: 3ης Σεπεμβρίου 25 (104 32 Αθήνα) ❖ Ιανουάριος - Φεβρουάριος 2010 - Περ. Γ' ❖ Αρ. φύλλου 110

Για ποιό περιβάλλον μιλάμε;

Λόγια πολλά και μεγάλα ακούμε, χρόνια τώρα, για την ανάγκη προστασίας του Νισύρικου περιβάλλοντος. Όμως κανένας από τους κατά καιρούς και τους καθ' ύλην αρμόδιους δεν μπήκε ποτέ στον κόπο να μας πει για ποιό περιβάλλον μιλάμε και ποιοί είναι αυτοί που θα το προστατέψουν.

Θα θυμίσουμε, για όσους δεν το έχουν προσέξει, ότι το παραδοσιακό χρώμα των οικισμών του νησιού μας ολοένα παραποιείται και εξαφανίζεται με την εφαρμογή τεχνικών μεθόδων και τη χρήση υλικών ασύμβατων προς την τοπική παράδοση (ξύσιμο και αρμολόϊ στους τοίχους, χρήση πλακών, αλόγιστη τοποθέτηση ψηφιδωτών κ.λπ.). Ενώ στο ίδιο αποτέλεσμα οδηγεί και η καταστρατήγηση της νομοθεσίας, που θέτει όρους στην τοποθέτηση κλιματιστικών, ηλιακών και άλλων οικιακών συσκευών.

Το άλλοτε καταπράσινο και ζηλευτό Νισύρικο τοπίο ολοένα απογυμνώνεται και καταστρέφεται από την αδέσποτη κυκλοφορία των κάθε είδους ζώων, τα οποία στο πέρασμά τους δεν έχουν αφήσει πέτρα στη θέση της. Κάθε διαμαρτυρία γι' αυτή την κατάσταση έχει πέσει στο κενό. Ατελέσφορα και όλα τα μέτρα που προτάθηκαν και μάλιστα από ανώτερα κλιμάκια της Διοίκησης. Και η κατάσταση έχει πια ξεφύγει από κάθε έλεγχο. Και δε φτάνει αυτό, αλλά όλη αυτή η... ειδυλλιακή εικόνα συμπληρώνεται με κάθε είδους κατεστραμμένα τροχοφόρα, βαριά και ελαφρά, ακόμα και μεγάλες ηλεκτρικές οικιακές συσκευές, που οι ιδιοκτήτες τους έχουν επιλέξει να τα εγκαταλείπουν στους αγροτικούς δρόμους.

Ας μη ξεχνάμε όμως και τη λεγόμενη ηχορρύπανση από την ανεξέλεγκτη κυκλοφορία των τροχοφόρων μέσα στα στενά δρομάκια του χωριού. Εφιαλτικές οι ώρες που ζουν όσοι έχουν το θλιβερό προνόμιο να κατοικούν σ' αυτούς τους δρόμους και αποπνικτική η ατμόσφαιρα από τα καυσαέρια που εκπέμπονται από τα εκκωφαντικά μαρσαρίσματα.

Αλλά και προκλητική η ανοχή που τηρούν οι υπεύθυνες Αρχές, για να μην αναφερθούμε και στις περιπτώσεις παραβατικότητας αυτών των ιδίων.

Αυτά και άλλα παρόμοια – όπως το συνεχιζόμενο ρυπογόνο, αντιαισθητικό και επιβλαβές «ντουμάνιασμα» από την καύση των... προϊόντων της χωματερής – καταστρέφουν το περιβάλλον του νησιού και από τη θεραπεία όλων αυτών έχει ανάγκη το νησί.

Εκείνο που προέχει είναι να αλλάξουν κάποιες νοοτροπίες, να διορθωθούν τα αδιόρθωτα και να συμμαζευτούν τα ασυμμάζευτα. Και επιτέλους να συνειδητοποιήσει ο καθένας τις ευθύνες του απέναντι σ' αυτό το νησί. Και τότε θα μπορέσει να γίνει λόγος για την προστασία του περιβάλλοντός του.

ΘΕΣΕΙΣ - ΑΝΤΙΘΕΣΕΙΣ

➡ Περιποιημένες οι γειτονιές αλλά άδειοι οι μαχαλάδες

Πεντακάθαρη, περιποιημένη και εξωραϊσμένη εικόνα παρουσιάζουν κάθε καλοκαίρι οι γειτονιές της Νισύρου, με αναστηλωμένα κάποια παλιά και εγκαταλελειμμένα άλλοτε σπίτια και ανακαινισμένα τα υπόλοιπα, με δρόμους στρωμένους, με πλατειούλες ηλεκτροφωτισμένες, με λουλουδιασμένες κάποιες σκάλες και παράθυρα και με ολοφάνερη τη φροντίδα για ευπρεπισμό και καθαριότητα.

Γοητευμένοι οι επισκέπτες του χωριού απολαμβάνουν αχόρταγα τα στενά δρομάκια με τις κάμερες συνεχώς να απαθανατίζουν κάθε τι το παραδοσιακό και αξιοθέατο και όλοι μιλούν για τη μαγεία και την ομορφιά των οικισμών μας.

Όμως λείπει ένα, το βασικό. Λείπουν οι άνθρωποι! Λίγα σπίτια φωτίζονται κάθε χειμώνα τα βράδια και μετρημένοι είναι εκείνοι που μπαινοβγαίνουν απ' αυτά. Ανύπαρκτη η κίνηση στους δρόμους, ενώ δεν ακούεται πια, όπως άλλοτε, η... αρμονία από τις φωνές των παιδιών που έπαιζαν στο πλάι και ξεσήκωναν τον κόσμο.

Πεντακάθαρες, περιποιημένες και εξωραϊσμένες οι γειτονιές. Όμως περιμένουν τους καλοκαιρινούς επισκέπτες για να τους δώσουν ζωή, για να φωτιστούν τα σπίτια, για να πυκνώσουν οι συντροφιές στο κατώφλι, για να ξαναζήσουν κάποιες όμορφες παλιές εποχές.

Γι' αυτό και ευκρινέστατα ακούγεται πάντα η φωνή της τοπικής μούσας:

Μαλαματένιος μαχαλάς
εγίνηκε μπακχίρι
ούτε μια πόρτα ανοίγει πια
ούτ' ένα παραθύρι.

➡ Δικαίωμα στην απόλαυση

Πολλοί ήταν κι εφέτος οι συμπατριώτες μας που επέλεξαν να περάσουν εκτός Νισύρου τις γιορτές των Χριστουγέννων. Βέβαια η απουσία τους ήταν αισθητή, αφού στη μικρή κοινωνία του νησιού μας ο καθένας έχει τη θέση του και η απουσία δημιουργεί κενό. Όμως είχαν την επιθυμία και το αναφαίρετο δικαίωμα να ζήσουν τα φώτα, τις βιτρίνες, την κοσμοσυρροή και να απολαύσουν τα θέλγητρα, που ιδιαίτερα αυτές τις ημέρες πλεονάζουν στις μεγαλουπόλεις. Έτσι λοιπόν:

«Άλλοι στη Ρόδο πήγανε
και άλλοι στην Αθήνα
και άλλοι στην Αμερική
κι όλοι περάσαν ψίνα».

Και του χρόνου να 'ναι καλά και να ξαναπάνε.

ΜΑΣ ΠΗΡΕ ΚΑΙ ΜΑΣ ΣΗΚΩΣΕ Η ΠΡΟΒΕΖΑ

Ανυπολόγιστες οι καταστροφές στη Νίσυρο

Με θυελλώδεις ανέμους και με διαθέσεις επιθετικές και άγριες μάς ήρθε ο νέος χρόνος, μετά από την ασυνήθιστη για την εποχή καλοκαιρία των τελευταίων ημερών. Και η Προβέζα έκανε κακό ποδαρικό στη Νίσυρο, ξαναχτυπώντας, για μια ακόμη φορά, το νησί μας με δύναμη που ξεπέρασε τα 8, ακόμα και τα 9 μποφόρ.

Συγκλονιστικές στιγμές έζησε η Νίσυρος από τις 2 έως τις 3 του Γενάρη, καθώς η παραλία από την Τάβλα του Γιαλού ώς το λιμάνι δέχτηκε άγρια απανωτά κτυπήματα, που προκάλεσαν καταστροφές και ανυπολόγιστες ζημιές σ' όλα τα παραλιακά σπίτια, σε ταβέρνες και καφετέριες. Οι δρόμοι πλημμύρισαν, πόρτες και παράθυρα έσπασαν, τα κύματα όρμησαν με δύναμη και πλημμύρισαν όλα τα ισόγεια σπιτιών και καταστημάτων σε ύψος που ξεπέρασε και το 1 μέτρο, καταστρέφοντας έπιπλα, ρούχα, ηλεκτρικές συσκευές και ό,τι άλλο συναντούσαν στο πέρασμά τους. Ακόμα και αυτοκίνητα και άλλα τροχοφόρα, που ήταν παρκαρισμένα στο δρόμο, παρασύρθηκαν και υπέστησαν σοβαρές ζημιές. Υπόστεγα καταστράφηκαν, το στέγαστρο στο λιμάνι κατέρρευσε, ενώ τα αντλιοστάσια αποχέτευσης τέθηκαν εκτός λειτουργίας, με αποτέλεσμα να βγουν στους δρόμους τα λύματα.

Την ίδια ώρα, ένα απρόσμενο παλιρροϊκό κύμα ανύψωσε τη στάθμη της θάλασσας, σε σημείο που να θυμίζει Βενετία η περιοχή του Αγ. Σάββα, με το ύψος του νερού να ξεπερνά το 1 μέτρο και να καθιστά αδύνατη την πρόσβαση προς το λιμάνι. Το ίδιο κύμα κτύπησε και την παραλία των Πάλων, προς την πλευρά των Λουτρών Παντελίδη και προκάλεσε ζημιές στο τοιχίο του δρόμου, ενώ παρέσυρε τις καμπίνες και όλη την άμμο από την παραλία κολύμβησης.

Τραγική πραγματικά η κατάσταση και σε απόγνωση οι πληγέντες, ιδιαίτερα αυτοί που είχαν εγκλωβιστεί στα πλημμυρισμένα σπίτια τους. Γι' αυτό και ο Δήμαρχος Νίκος Καρακωνσταντίνος έσπευσε να ενημερώσει τις αρμόδιες κρατικές υπηρεσίες και να ζητήσει τη συνδρομή τους, εκδίδοντας το ακόλουθο:

ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ:

Στη Νίσυρο χθες την 2-1-2010 από την 2α ώρα μεταμεσημβρινή μέχρι και σήμερα την ώρα που συντάσσεται αυτή η ενημέρωση, δηλαδή 12,00 μεσημβρινή της 3-1-2010, στην περιοχή του Μανδρακίου Νισύρου πνέουν άνεμοι βορειοδυτικής εντάσεως περίπου 8-9 μποφόρ τη νύχτα, με εξασθένηση σήμερα στα 7-8 μποφόρ. Όλος ο οικισμός του Μανδρακίου, δηλαδή

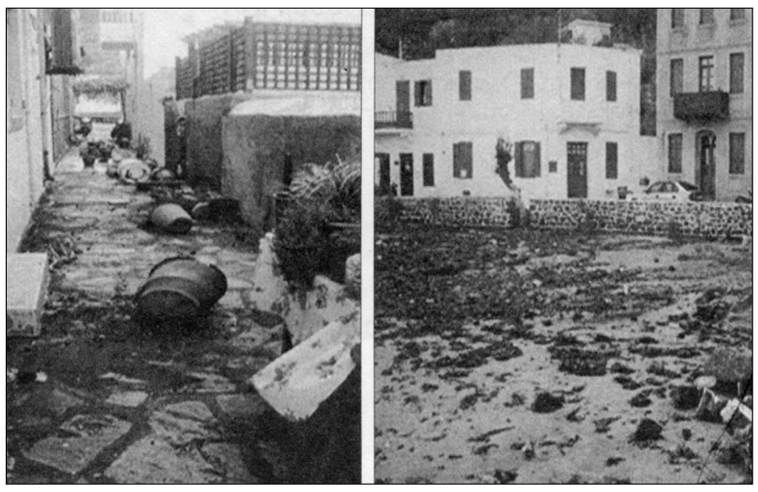

Από εδώ πέρασε η... Προβέζα

από την Παναγία Σπηλιανή μέχρι το λιμάνι, είναι εκτεθειμένος σ' αυτό τον καιρό, με αποτέλεσμα να κινδυνεύουν ανθρώπινες ζωές και όλα τα σπίτια και οι επιχειρήσεις, είτε παραμένουν ανοικτές κατά το χειμώνα είτε είναι εποχιακές, να υφίστανται μεγάλες ζημιές.

Ειδικότερα, ηλικιωμένοι συμπολίτες μας έμειναν όμηροι του νερού μέσα στα ίδια τους τα σπίτια, χωρίς κανείς να μπορεί να τους μεταφέρει. Η μανία της θάλασσας ήταν τέτοια που παρασύρθηκαν τουλάχιστον 6 αυτοκίνητα που ήταν κοντά στον παραλιακό δρόμο και πολλά μοτοποδήλατα. Όλα τα ισόγεια των κατοικιών πλημμύρισαν και οι κάτοικοι ακόμα και σήμερα δεν έχουν πρόσβαση στα σπίτια τους. Είναι προφανές ότι όλος ο ηλεκτρικός εξοπλισμός των κατοικιών (ψυγεία, κουζίνες, καταψύκτες) αλλά και των τουριστικών επιχειρήσεων, που οι περισσότερες βρίσκονται στον παραλιακό δρόμο, καταστράφηκαν ολοσχερώς, αφού το ύψος του νερού μέσα στα κτήρια σε πολλές περιπτώσεις έφθανε το ένα μέτρο.

Είναι χαρακτηριστικό ότι το Μανδράκι κόπηκε στα δύο για όλη τη νύχτα στην περιοχή του Αγίου Σάββα, όπου ο δρόμος έμεινε συνεχώς καλυμμένος από τα κύματα που έφταναν να καλύπτουν και σε πολλά σημεία τα φώτα στις υψηλές κολόνες της ΔΕΗ και έτσι ήταν αδύνατη η πρόσβαση από και προς το λιμάνι. Όλοι οι εργαζόμενοι και το τεχνικό προσωπικό του Δήμου καταβάλλουν υπεράνθρωπες προσπάθειες προκειμένου να μετριάσουν την καταστροφή, διοχετεύοντας τα νερά με τους εκσκαφείς πίσω στη θάλασσα και αντλώντας νερό μέσα από καταστήματα, πλατείες και δρόμους. Το καινούργιο στέγαστρο στο λιμάνι κατέρρευσε. Επίσης τα αντλιοστάσια των αγωγών αποχέτευσης του Μανδρακίου τέθηκαν εκτός λειτουργίας, λόγω βραχυκυκλώματος στους ηλεκτρικούς πίνακες από νωρίς το απόγευμα χθες, με αποτέλεσμα να υπερχειλίζουν τα λύματα σε πολλά σημεία και να γίνεται άντληση από το βυτιοφόρο του Δήμου όλη τη νύχτα και μέχρι σήμερα.

Οι κάτοικοι του νησιού λοιπόν, εκτός από την απομόνωση που βιώνουμε λόγω της διακοπής των θαλασσίων μεταφορών εξαιτίας του καιρού, αγωνιούμε επιπλέον και για την ίδια μας τη ζωή και την περιουσία. Η ανασφάλεια αυτή, ειδικά αυτές τις Άγιες Μέρες, μας γεμίζει συγχρόνως με αγανάκτηση αλλά και θυμό. Όλες οι πρωτοβουλίες που έχουμε αναλάβει ως Δήμος για την προστασία του οικισμού έχουν βρει αντίσταση από τις Υπηρεσίες του Αθηνοκεντρικού Κράτους και στο γράμμα του νόμου, που απαιτεί χρόνια γραφειοκρατικών διαδικασιών, προκειμένου να λύσουμε το πρόβλημα με την τοποθέτηση φυσικών ογκολίθων στο παραλιακό μέτωπο του Μανδρακίου Νισύρου, ενώ μάλιστα είχαμε αναλάβει και το οικονομικό βάρος εξ ολοκλήρου σε προηγούμενη κακοκαιρία τον Δεκέμβριο του προηγουμένου έτους.

Καλούμε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς και ειδικότερα την Υπουργό Ναυτιλίας κα Κατσέλη, την Υπουργό Περιβάλλοντος κα Μπιρμπίλη, τον Γενικό Γραμματεα της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου κ. Μπρακουμάτσο, τον Νομάρχη Δωδεκανήσου κ. Μαχαιρίδη, την Κτηματική Υπηρεσία του Δημοσίου, τη Διοίκηση του Λιμεναρχείου Κω, τους βουλευτές Δωδεκανήσου κ.κ. Νικητιάδη, Ζωίδη, Κρεμαστινό, Κουσουρνά και την κα Ιατρίδη, να επισκεφθούν τη Νίσυρο προκειμένου να ενημερωθούν, να προτείνουν άμεσες λύσεις και να φροντίσουν να τις υλοποιήσουν έγκαιρα!

Καλούμε επίσης το Διοικητικό Συμβούλιο της Τοπικής Ένωσης Δήμων και Κοινοτήτων Δωδεκανήσου να λάβει θέση και να συμπαρασταθεί στο Δήμο Νισύρου με όλα τα μέσα που διαθέτει.

Καλούμε, τέλος, τους καταγγέλλοντες και δήθεν ευαίσθητους πατριώτες μας και μη, να αναλάβουν την ευθύνη των πράξεών τους και να αναλογιστούν το κακό που προκάλεσαν στο νησί.

Επειδή πλέον κανείς δεν μπορεί να υποστηρίζει ότι δεν έχουν ενημέρωση για το πρόβλημα οι κάτοικοι του νησιού, προειδοποιούμε ότι δεν θα ανεχθούμε άλλο αυτή την απαξίωση και την αδιαφορία, διότι η υπομονή μας τόσα χρόνια έχει εξαντληθεί.

Με νεότερη ανακοίνωση θα σας αποστείλουμε και φωτογραφίες ή βίντεο, που λήφθηκαν από ερασιτεχνικές κάμερες.

Ο Δήμαρχος Νισύρου: ***Νίκος Καρακωνσταντίνος***

Με το προωθούμενο Σχέδιο «ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΗΣ»

ΑΛΛΑΖΕΙ Ο ΧΑΡΤΗΣ ΣΤΗΝ ΤΟΠΙΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ

Δημιουργούνται τρεις νέες Βαθμίδες Διοίκησης

Άνω-κάτω έρχονται τα πράγματα στον τομέα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με την επιχειρούμενη «νέα αρχιτεκτονική αποκεντρωμένης διοίκησης» που προβλέπει το σχέδιο «Καλλικράτης». Βέβαια, σύμφωνα με τα μέχρι τώρα δεδομένα, η υφιστάμενη αυτοδιοικητική δομή στη Νίσυρο, όπως και σε όλα τα μικρά με ενιαίο Δήμο νησιά, δεν πρόκειται να επηρεαστεί. Όμως ο προωθούμενος νέος χάρτης με τις υπό έγκριση ανακατατάξεις θα επιφέρει ριζικές αλλαγές στα μέχρι τούδε ισχύοντα, όσον αφορά τις αρμοδιότητες και τον τρόπο άσκησης της διοίκησης στους δήμους. Σε γενικές γραμμές ο «Καλλικράτης» προβλέπει τα εξής:

- Οι υπάρχουσες σήμερα 13 Κρατικές περιφέρειες καταργούνται και στη θέση τους δημιουργούνται 7 Γενικές διοικήσεις με διοριζόμενο Γεν. Διοικητή στην καθεμιά.
- Καταργούνται όλες οι Νομαρχίες (57 τον αριθμό) και τα Επαρχεία (19) της χώρας και συγχωνεύονται σε 13 περιφέρειες με αιρετό περιφερειάρχη στην καθεμιά.
- Οι εναπομείναντες από το σχέδιο «Καποδίστριας» 1.034 Δήμοι και Κοινότητες συνενώνονται σε 370 νέους Δήμους.

Οι αρμοδιότητες που προβλέπονται για καθεμιά από τις παραπάνω βαθμίδες διοίκησης είναι:

Για τη Γενική Διοίκηση (πρώην Περιφέρεια)

Πολιτικές χωροταξίας και πολεοδομίας, Μεταναστευτική πολιτική, Περιβαλλοντική πολιτική, Δασική πολιτική.

Για την Περιφέρεια (πρώην Νομαρχία)

Διαχείριση Κοινοτικών κονδυλίων, Διαχείριση αναπτυξιακών προγραμμάτων. Υπεραστικό οδικό δίκτυο. Ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες. Λιμάνια περιφερειακής σημασίας. Διαχείριση σταθερών αποβλήτων. Ενέργεια - Βιομηχανία. Εμπόριο - Τουρισμός - Απασχόληση. Εκπαίδευση, Πολιτισμός, Αθλητισμός. Γεωργία, Κτηνοτροφία, Αλιεία. Πολιτική Προστασία.

Για τους Δήμους

Προστασία δημόσιας υγείας. Ανέγερση Σχολείων. Ένταξη μεταναστών. Πολεοδομικές εφαρμογές. Υγειονομικοί έλεγχοι. Προστασία παιδικής και τρίτης ηλικίας. Λαϊκές αγορές. Αδειοδοτήσεις.

Με το προωθούμενο νομοσχέδιο προβλέπονται: Θέσεις Αντιδημάρχων για κάθε Δήμο με ειδικές αρμοδιότητες, ενώ οι μέχρι σήμερα λειτουργούσες 6.000 δημοτικές επιχειρήσεις συγχωνεύονται σε 2.000. Επίσης καθορίζεται νέος τρόπος λειτουργίας των Δήμων, με τη συγκρότηση εκτελεστικών επιτροπών, τοπικών συμβουλίων, συμβουλίων διαβούλευσης, με βασικό όμως όργανο διοίκησης το Δημοτικό Συμβούλιο.

Το Νομοσχέδιο προχωρεί με ταχείς ρυθμούς και με στόχο την έγκαιρη ψήφισή του μέχρι την Άνοιξη, ώστε να εφαρμοστεί ως Νόμος του Κράτους στις επόμενες αυτοδιοικητικές εκλογές, που προβλέπεται να διεξαχθούν την Κυριακή 14 Νοεμβρίου του τρέχοντος έτους.

ΠΟΝΕΜΕΝΕΣ ΘΥΜΗΣΕΣ...

Του ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΤΣΙΜΑΤΙΔΗ

Ακούραστοι σκαφτιάδες ξέθαψαν μέσα από αραχνιασμένες θύμησες, τις βαθειά ριζωμένες συνήθειες, μιας γενιάς που πέρασε,

Και μέσα από τα ανήλιαγα σφιχτόκλειστα συρτάρια, ξεδίπλωσαν κιτρινισμένα απ' το πάλιωμα χαρτιά και στίχωσαν μ' αυτά πολυσέλιδους τόμους λαογραφικού μεγαλείου.

Και χτυπούν στ' αυτιά μας, σαν από ολοζώντανες φωνές να 'ναι βγαλμένοι οι στίχοι και οι εικόνες ολοφάνερες και τόσο κοντινές, κατάφατσα μπροστά μας.

Ολόγυρα, σε χαμηλόποδα σκαμνάκια καθισμένες σκυφτές, απ' το βαρύ το σήκωμα του χρόνου, χαροκαμένες, γέρικες, ασκητικές μορφές, χιλιοβασανισμένες. Στραγγισμένα τα κατακόκκινα μάτια τους σε πολύβρεχτη λύπη και η πολύχρονη θλίψη ριζωμένη βαθειά στη καρδιά τους, περιζώνει τα ταλαιπωρημένα κορμιά τους με μαύρη χλαμύδα.

Τα μαδημένα απ' το τράβηγμα ξεθωριασμένα μαλλιά τους, ξέπλεκα ριγμένα στους κυρτωμένους ώμους και στα στήθεια τους μισοκρύβουν το σκαμμένο απ' τον πόνο ξερακιανό τους πρόσωπο.

Και στο ρυθμό που έπλεξαν η γοερή κραυγή και ο θρήνος, ανάκατη με τη βαρειά του λιβανιού την άχνα, υψώνεται σπαραχτική κι' αργόσυρτη η φωνή τους

Καλ' έπεσες τριανταφύλλον; καλ' εμαράνθης κρίνε;...,
Κρίμαν το σώμα κι' έλυσε, κρίμαν τον νου κι εχάθη...

Βγαλμένα μέσα από τα φυλλοκάρδια τους, σαν από καταστάλαγμα της πίκρας τα λόγια τους, λόγια σκληρά όσο σκληρό το χτύπημα της μοίρας που τις δέρνει, γίνονται βέλη και χτυπούν ξανά τα βαρειοπληγωμένα στήθεια τους και αγγίζουν την καρδιά τους.

Χιλιάδες συναισθήματα και οι λέξεις δυο χιλιάδες.

Στέκομαι και στη γη βαρώ κι' η γης βαρεί σε μένα....
Ω χριστιανοί μου κλάψετε σε τούτο δα το ξόδι....

Ποια χέρια μπού το πιάσασι το έμορφο σου σώμα
και βάλαν του το σάβανο και το σταυρό στο στόμα;

Αχού κι' ας ελολλαίνομου στα γεροντάματα μου
να με ρωτούν οι χριστιανοί να λέω τα δικά μου,

Ας τάξη κι' ήμουν η Ραχήλ κι' έκαμα τον Ιούδα
και πρόδωκα τον Κύριο και τράβηξά τα ούλα.

Ούλοι ρωστούν και ξερρωστούν ούλοι πονούν και γαίνουν
μ' αυτή δική μου τη γενιά όσοι πονούν μποθαίνουν....

Στροβίλισε στα μαυρισμένα σωθικά τους η οργή κι' η αγανάχτηση τους πλημμύρισε τα στήθεια τους. Λόγια βαριά ξεστόμισαν τα πικραμένα χείλη, που δεν θα τα 'λέγε κανείς, ούτε και αν τ' ακούσει θε να του ήταν μπορετό, παρά μονάχα Εκείνες.

Κόπιασε χάρε πάρε με στη κρύαν αγκαλιά σου
την πίκρα μου να φορτωθείς, θα 'ναι το τίμημα σου.
Να 'χεν ο χάρος δυο παιδιά να του 'πέρνα το ένα
για να του κάψω την καρδιά ως έκαψε κι' εμένα.
Όρη βουνά γκρεμίσετε, δέντρα ξεριζωθείτε
σκοτώσετε το χάροντα και μη τον λυπηθείτε.
- Ξαρματωμένο θέλω 'σε χάρε να σ' ανταμώσω
το χτύπημα που μου 'δωκες να σου ανταποδώσω....

Μα τότε σαν ευρέθησαν στα μαρμαρένια αλώνια, εκεί που τις οδήγησε ο στιχοπλάστης πόνος, αγνάντια με τον χάροντα ζωσμένο τ' άρματα του, σαν από αγέρι τσουχτερό βελονιασμένες ερίγησαν κι' απλώθηκε ο φόβος στις ψυχές τους.

Και μέσα απ' τα αναφιλητά κι' απ' τα ξεφωνητά του πόνου, ξεδιάλυνε αργόπονη η φωνή, σαν από σιγανό μουρμούρισμα βγαλμένη.

Κι' εμέν ο χάρος μ' έκαψε μα δεν το καταρούμαι
έχω αγγόνια και παιδιά κι' ακόμα τον φοούμε.
- Κρεμμάσασιν τον Ιησού εις του Σταυρού τα ξύλα
και πήρε την υπομονή η κυρά Παναγία»
Ούτε και πήεν να πνιεί ούτε και να γκρεμίσει
επήρεν την υπομονή το θέσπισμα ν' αφήσει.

Είπε κι' αφού στοχάστηκαν τα τελευταία της γερόντησσας λόγια, σαν από στόμα θεϊκό να 'σαν βγαλμένα, μέσα από τα κατάβαθα των δαμασμένων στηθειών τους, ξεπήδησε η ανάσα τους καυτή και συνεπήρε, ένα σπυρί απ' τον πόνο τους.

Κι' όταν βαριά τις σκέπασε λιγόπνοη σιγή, ύστερα από το καταλάγιασμα του θρήνου, σαν από χέρι μελωδού σπαρμένες νότες, ξεδίπλωσε λυπητερά κι' απλώθηκε τριγύρω, το τρίχτυπο του σήμαντρου, το κλάμα μιας καμπάνας.

Για τους δικούς μου που έφυγαν για παντα...

Αρκετό καιρό τώρα ένιωθα ένα βάρος στην ψυχή μου και την ανάγκη να γράψω δυο λόγια γι' αυτούς που έφυγαν για πάντα τόσο πρόωρα και αναπάντεχα από κοντά μας τα τελευταία χρόνια.

Όμως οι ανάγκες και οι υποχρεώσεις στη ζωή μου καθώς και ο συναισθηματικός μου κόσμος δεν με άφηναν να εκφράσω και να εξωτερικεύσω τη λύπη και την πίκρα μου για όλους τους αδικοχαμένους μου συγγενείς, πατριώτες, φίλους, γνωστούς, μικρούς ή μεγάλους στην ηλικία.

Τα τελευταία τραγικά γεγονότα με συγκλόνισαν και δυστυχώς, λόγω αυτών, βρήκα τη δύναμη και το θάρρος να αποτυπώσω σ'ένα απλό φύλλο χαρτιού και εν ώρα εργασίας αυτό το συναίσθημα θυμού, αγανάκτησης, πόνου και θλίψης που με κυριεύει!

Τι να πω για την καλοσύνη, την αγάπη και τιμιότητα του πατέρα μου, το πνεύμα, τη μεταλλική και δυνατή – γνωστή σε όλους – φωνή του ψάλτη πάππου μου; Τι να πω για τους Ηλία, Ανθούλα, τον Γιαννάκη μου τον Κατσιματίδη (το ξαδερφάκι μου το αγαπημένο που με περίμενε εκείνα τα Χριστούγεννα στην Αμερική) για το απίστευτο, αδιανόητο και άδικο που του συνέβη! Αλλά και για τους Μιχάλη, Γιώργο, Μάνο, Βασίλη, Γιάννη, Πέτρο...

Με πολλούς από αυτούς μεγάλωσα μαζί και τους θεωρούσα αδέρφια μου. Είναι κρίμα και άδικο! 'Ολοι μου αγαπημένοι. Η Νίσυρος δεν θά 'ναι πια όπως πριν! Η απουσία τους είναι αισθητή. Νιώθω το κενό που άφησαν κι έχω το δικαίωμα να πιστεύω πως έφυγαν και θα ξαναγυρίσουν. Ή έστω αργά ή γρήγορα όλοι εκεί θα είναι και θα τα ξαναπούμε από κοντά.

Έχω την ανάγκη να ζητήσω μια μεγάλη συγνώμη που δεν μπόρεσα να βρεθώ δίπλα τους, αλλά κι ένα μεγάλο ευχαριστώ. Ο Θεός και η Παναγιά ας αναπαύσει τις ψυχές τους.

«Για τη μνήμη του πατέρα μου, ας θεωρηθεί το γράμμα μου ως "Καταθεση της ψυχής μου" σαν ελάχιστος φόρος τιμής σε όλους εσάς που εχάθητε !

Με όλο το σεβασμό, την εκτίμηση και την αγάπη μου σε σας, θα σας θυμούμαι πάντα» -

Μιχάλης Καβαλιώτης

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

– Ο **Γιάννης** και η **Πόπη Χατζόγλου** στη Ν. Υόρκη, απέκτησαν μια ακόμα εγγονούλα, που τους χάρισε ο **Νικόλας** τους. Να την χαίρονται και να την καμαρώσουν όπως επιθυμούν.

– Σε πελάγη ευτυχίας ταξιδεύει η **Μαριγώ Παπάτσου** για τις δυο δίδυμες εγγονούλες που χάρισε σ' εκείνη και στον Κυριάκο της η κόρη τους η Βίκυ. Πανευτυχής προγιαγιά αισθάνεται και η **Πόπη Παπάτσου** (του Κέντρη) γιατί αξιώθηκε να σφίξει στην αγκαλιά της δυο ακόμη δισεγγονούλες. Συμμεριζόμαστε τη χαρά τους κι ευχόμαστε ν' αξιωθούν να τις καμαρώσουν και νυφούλες και μάλιστα στα «σκαλιά» της Σπηλιανής.

ΓΑΜΟΙ

– Ο **Κώστας Ι. Μούρας** και η **Αλεξάνδρα Παπαδοπούλου,** στην Αθήνα.

ΘΑΝΑΤΟΙ

– Η **Εριέττα**, σύζυγος του γιατρού **Γιάννη Οικονομίδη**, στον Πειραιά.

– Η **Ευαγγελία Χριστοφίδη** (το γένος Σκουλλή) από τον Εμπορειό, στον Πειραιά.

– Ο Σπύρος Κωστίδης, στη Ν. Υόρκη.

— Η Χρυσούλα Παπανικήτα, στη Ν Υόρκη.

– Ο Γιώργος Ι. Λουκίδης, στη Ν. Υόρκη.

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

– Στη Σχολή Αρχιτεκτόνων του Πολυτεχνείου Πατρών προσελήφθη ως εντεταλμένη διδασκαλίας και διδάσκει η **Άννα Κων. Χαρτοφύλη,** πτυχιούχος Αρχιτέκτων του Εθνικού Μετσόβιου Πολυτεχνείου και του Πολυτεχνείου Γκρήνουϊτς της Αγγλίας, με μεταπτυχιακές σπουδές στο Πολυτεχνείο της Βαρκελωνης.

– Λέκτορας της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών αναγορεύθηκε ο **Πάνος Νικολόπουλος**, γιος της Μαρίκας το γένος Κωνσταντινίδη (της οικογενείας Φασουλαρίδη).

– Ο **Κωνσταντίνος Θεοφ. Τραμπούλης**, εγγονός του Κώστα Τραμπούλη, πήρε πτυχίο Φιλολογίας από τη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών.

Συγχαρητήρια σε όλους και ευχές για καλή σταδιοδρομία.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ι. Ναού Παναγίας Ποταμητίσσης ευχαριστεί θερμά τους παρακάτω δωρητές για την αντικατάσταση των παραθύρων του Ιερού Ναού και τους εύχεται Καλή Χρονιά και ευλογημένη και η Παναγία να τους επισκιάζει πάντοτε με τη Χάρη της:

– Λάζαρος Μαυρουδής - Καλλιόπη Γρηγ. Μαυρουδή, εις μνήμην αδελφού και συζύγου Γρηγορίου 400 ευρώ. Σκεύος - Πολυξένη Σκουμπουρδή, 400 ευρώ. Ανθούσα Καζακοπούλου εις μνήμην γονέων Νικολάου - Άννης Κατσιματίδη και συζύγου Λεωνίδα, 400 ευρώ. Μαρία Μοσχοφίδη, 400 ευρώ. Ειρήνη Εμμαν. Σακελλαρίδη εις μνήμην των γονέων της Περουλή-Καλλιόπης Φραντζή, των αδελφών της Μιχαήλ, Άννης, Αταλάντης και των θείων της Ανθούλας και Μαρίας, 400 ευρώ. Αντώνιος - Καλλιόπη Καρπαθάκη, εις μνήμην Καλλιόπης Καρπαθάκη 800 ευρώ. Ειρήνη Γεωργάκην εις μνήμην συζύγου Μιλτιάδη, τέκνου Μαρίας και ανεψιάς Καλλιόπης Καρπαθάκη 200 ευρώ. Μαρία Καρπαθάκη, εις μνήμην συζύγου της Μεταξωτού και της κόρης της Καλλιόπης 200 ευρώ.

Επίσης η Εκκλησιατική Επιτροπή του Ι.Ν. Ποταμητίσσης ευχαριστεί θερμά τους δωρητές για την κατασκευή μιας πόρτας του Νάρθηκα του Ι. Ναού, τους εύχεται Καλή Χρονιά και Ευλογημένη και η Παναγία μας να τους επισκιάζει πάντοτε με τη Χάρη της:

Περουλής - Αλεξάνδρα Καμπανή 400 ευρώ. Καλλιόπη Γ. Καζάντη 400 ευρώ. Μαρία Κ. Ορσάρη 50 ευρώ. Ουρανία Διακομιχάλη 50 ευρώ. Αιμιλία Μαγγανά 150 ευρώ.

Δωρεές προς τον Ι.Ν. Παναγίας Ποταμητίσσης

Προκόπης - Καλλιόπη Ζησιμοπούλου 200 δολ. Καναδά. Ασημένη Διακαντώνη 100 δολ. ΗΠΑ. Ανώνυμη 500 ευρώ. Νικόλαος - Άννα Κουλιανίδη 100 ευρώ. Αλεξάνδρα Καρούσου 100 ευρώ. Αντώνιος Κατσιματίδης 800 ευρώ. Κων/νος Χριστοφόρου 100 ευρώ. Άγγελος Κορκής 100 ευρώ. Γεώργιος Μεταξάκης 50 ευρώ. Μαρία Μπίλλη 40 ευρώ.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΝΙΣΥΡΙΑΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Εταιρεία Νισυριακών Μελετών εκφράζει τις θερμές ευχαριστίες της προς τον Όμιλο επιχειρήσεων Αδελφών Γιαννίδη, γιατί με μεγάλη προθυμία ανέλαβαν την χορηγία του πανηγυρικού τόμου που θα είναι αφιερωμένος στους Νισύριους της διασποράς και θα κυκλοφορήσει με τη συμπλήρωση 50 χρόνων από την ίδρυση της Εταιρείας.

Η νέα γενιά των Γιαννίδηδων αποδεικνύει ότι ακολουθεί πιστά τις παρακαταθήκες των αείμνηστων προγόνων τους Νίκου, Αρμόδιου και Σταύρου, οι ψυχές των οποίων είναι βέβαιον ότι αγάλλονται γι' αυτό.

Θερμές ευχαριστίες εκφράζονται, επίσης και στο ζεύγος Αντώνη και Μαρίας Αθανασίου, τόσο για τη γενναία οικονομική τους ενίσχυση, όσο και για τα πολύ θερμά λόγια για τη δραστηριότητα της Εταιρείας, με τα οποία συνόδευσαν την προσφορά τους.

Να είναι πάντα καλά.

Το Διοικ. Συμβούλιο

Για να περιφρουρήσουμε τη γλώσσα μας

ΛΕΞΕΙΣ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΝΙΣΥΡΙΚΟ ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ

Έτσι τα 'λεγαν τότε στη Νίσυρο

Συνεχίζουμε τη δημοσίευση λέξεων και φράσεων από το Νισύριο λεξιλόγιο, η οποία είχε ανασταλεί λόγω πληθώρας άλλης επίκαιρης ύλης.

Τιμαρεύγω: Συμμαζεύω, τακτοποιώ κάτι στη θέση του. «Τιμάρεψε τα πράματά σου να μην ει' μέσ' στη μέση».

Τόζι (το): Η σκόνη που σηκώνεται κυρίως από ποδοβολητό. «Μαντιανίζουν οι γαδάροι μέσ' στο λάκχωμα κι έπνιξέμ-μας το τόζι. (Από το τουρκ. toz).

Τουλούμα (η): Λεγόταν περιφρονητικά η κοιλιά (από το τουλούμι). «Ε γίμωσεγ-καλά-καλά την τουλούμαν του και σηκώθηγ-κι έφυε».

Τουλουπάνι (το): Άσπρο διαφανές ύφασμα. Το φορούσαν οι γυναίκες στο κεφάλι (φακιόλι) μέσα από το κυρίως κεφαλομάντηλο. Επίσης εχρησιμοποιείτο για να συρώσουν κάποια υγρά κυρίως. «Ελούστηκα και κυλά μου τώρα το τουλουπάνι από τηγ-κεφάλη μου».

Τουρκανέκατα: Επίρρημα που σημαίνει ανακατωμένα, ακατάστατα. «Εσκάλιζεμ-πάλε το σεντούκι κι ήρτα κι ήβρα τα ούλλα τουρκανέκατα».

Τούρμη (η): Η ορμή, η φόρα. «Έπφεσε με τούρμη πάνω στημ-πόρταγ-κι έσπασεν το ζάμι.

Τουρτουριάζω: Κρυώνω. «Για δείτε κατάσταση. Τουρτουριάζει μέσ' στο δρόμογ-κι εν εμπαίνει μέσ' στο σπίτι».

Τράβαλλα (τα): Οι μπελάδες, οι σκοτούρες.. «Άφησ' με ήσυχη. Μη μου βάλλεις κι άλλα τράβαλλα στηγ-κεφάλη μου».

Τράμπα (η): Η ανταλλαγή, «Μόνο με τράμπαν εψούνιζε. Έδιεν αμύγδαλα κι έπαιρεμ-πατάτες».

Τραταμέντα (τα): Τα κεράσματα (από το τραταίρω=κερνώ). «Πάρτε τραταμέντα Νισύρικα».

Τράφος (ο): Αντί τάφρος. Έτσι λέγονταν οι λάκκοι που άνοιγαν για να φυτέψουν φυτά, ιδίως αμπέλι. «Έννοιξεν τράφους από έλα ως έλα μέσ' στην τάβλα και περιμένει τώρα να του φέρουν κλήματα να τα φυτέψει».

Τραχάς (ο): Μικρός μπαλτάς (μπαλταδόλι), που χρησιμοποιείται για πιο εύκολες εργασίες. «Μημ-πολεμάς με το μαχαίρι κι εθ-θα κάμεις δουλειά. Πάρε τον τραχά και σπάσε το κόκχαλο».

Τριωνίζομαι: Ανησυχώ. «Τριωνίζεται η κακομοίρα, Ίντα ώρα νάρτει. Κι ετσά πούν' ο καιρός...».

Τριτσαίρω: Μετακινώ «Τρίτσα παρά 'κει το σκαμνί να κάτσω κι εγώ».

Τρουλλώνω: Στήνω, ανυψώνω. «Ετρούλλωσεν τ' αφτιά του ν' ακούσει ίντα που λέομε, για να πα' να μας μαντατέψει».

Τρώομαι: Ανησυχώ. «Είπα σου χίλιες φορές μην τρώεσαι με ξένες ένοιες, αμμέ κούεις;».

Τσαλιά (τα): Ψιλά ξερά κλαριά για προσάναμμα. «Με τα τσαλιά πολεμάς να μαερέψεις;».

Τσαλλοτρώω: Τρώγω ό,τι βρίσκωι. «Τσαλλοτρώει στο χωράφι κι έρκεται πιογ-κι εν έχει όρεξη να φάει».

Τσανάκα (η): Πήλινη πιατέλλα. «Μια τσανάκαν εγίμωσε κι έβαλλέν την εμπρός του κι εν έφηκεν τίποτι».

Τσανακογλείφης (ο): Αυτός που αδειάζει , που «γλείφει» τη τσανάκα. «Ω ο τσανακογλείφης. Ούλλην την ημέραν τρώει και τον χορτασμόν εν έχει».

Τσαπατσούλης (ο): Ο ακατάστατος. «Μην τοθ-θαρεύγεσαι γιατ' είναι τσαπατσούλης και θα σου τα κάμει τα πάνω-κάτω».

Τσαρδάκα (η): Υπόστεγο στεγασμένο με κλαριά, κυρίως σπάρτους, για να κρατούν σκιά. «Πάμε να κάτσομεν εκεία στη τσαρδάκαν του Μαντουδάκη, ώσπου νάρτει το παπόρι».

(Συνεχίζεται)

«ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΝΕΑ»
ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
•
Ιδιοκτησία - 'Εκδοση:
Συλλόγου Νισυρίων
«ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ»
3ης Σεπτεμβρίου 25 ΤΚ 10432 Αθήνα
Τηλ. 210/52.24.463
•
Διευθυντής - Συντάκτης
Υπεύθυνος έκδοσης:
ΓΙΑΝ. ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗΣ
Πρόεδρος του Διοικ. Συμβουλίου
Κανάρη 4 - 154 51 Ν. Ψυχικό
Τηλ. - Fax: 210/67.17.671
•
Συνδρομές - Εμβάσματα:
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗΣ
Σηλυβρίας 29 - 17123 Ν. Σμύρνη
Τηλ.: 210/9337899
•
Αντιπρόσωποι
Ρόδου: Ν. Μαυρουδής
Κω: Λουκία Πληθίδη
Νισύρου: Μιχ. Βεζυρόγλου
Σίδνεϋ: Νικ. Γιαννάκης
•
ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Εσωτερικού Ευρώ 10
Εξωτερικού Ευρώ. 25
•
Τυπογραφείο:
ΝΙΚΗΤΑ Κ. ΚΑΡΑΛΗ
Γερανίου 7 - Αθήνα,
Τηλ.-Fax: 210/5233965

ΖΗΤΕΙΤΑΙ
για ενοικίαση κατάλληλο σπίτι στη Νίσυρο. Οι διαθέτοντες παρακαλούνται να επικοινωνήσουν με το Φίλιππο Σπυρόπουλο στο τηλέφωνο 6974991122.

Βιβλιοπαρουσίαση

«Α ΚΟΥΑΛΩ ΣΟΥ ΝΕΡΟ»

Του ΜΑΝΟΥ ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ

Τον οξύγραφο λογοτεχνικό του κάλαμο επιστράτευσε ο φίλος Νικήτας Μαστρογιάννης για να καταγράψει ύμνο και έπαινο, λόγους γλυκείς και εγκωμιαστικούς, υποδεχόμενος το νέο βιβλίο που έδωσε πρόσφατα στη δημοσιότητα ο Μάνος Σακελλαρίδης, «ο φίλος και συμμαθητής μου, ο φίλος και συμφοιτητής μου, ο φίλος και συστρατιώτης μου, ο συνάδελφος ο αγαπητός και σκληρή πέννα», όπως χαρακτηριστικά αναφέρει ο ίδιος. Και συνεχίζοντας γράφει, μεταξύ άλλων πολλών:

«Πρόκειται, ως γνωστό, για τη νέα εκδοτική του παρουσία, με το βιβλίο του που φέρει τον πετυχημένο αλλά και περίεργο και παράξενο τίτλο: «ΑΚΟΥΑ - ΛΩ -ΣΟΥ - ΝΕΡΟ». Κάνει εντύπωση, ιδιαίτερα στο Νισύριο, που «πιάνει» αμέσως το νόημα λόγω χαρακτηριστικής έκφρασης του τοπικού μας ιδιωματισμού. Ναι, γνωστή η φράση, αλλ' άγνωστη η... διαβολική σύμπτωση της ιδιωματικής μορφής με την ιδιάζουσα χροιά, να φανερώνει, τουλάχιστον ακουστικά, τέσσερις λέξεις που σημαίνουν την ίδια εξήγηση σε τέσσερις γλώσσες, δηλ. «άκουα - λω - σου - νερό. Acqua (Ιταλικά), L' eau (Γαλλικά), Su (Τουρκικά) και Νερό (Ελληνικά).

... Μέσα από το... «νερό» του βιβλίου του Μάνου αναβλύζουν πίδακες δροσιάς και ζωντάνιας. Αναδύονται ευωδιαστά λουλούδια κάθε λογής και σκορπούν αρώματα ποιότητας, που σε τέρπουν και σε μεθούν και σ' αιχμαλωτίζουν με την απλότητα της αύρας τους. Σε κρατούν δέσμιο στα παλιά, απολαμβάνεις τέχνη και γούστο και σε συντροφεύει το μεράκι του αισθήματος και του συναισθήματος. Αναγαλλιάζει η ψυχή σου και το νέο λαογραφικό σχήμα παίρνει πνοή από το «τότε» και γίνεται... κουμπάρος σου. Βαθύ το «φρέαρ» και το άντλημα ακριβό.

Η ρίζα είναι πάντα... ρίζα. Έτσι γεννιούνται πολυποίκιλες μορφές του γραπτού λόγου και τελειοποιείται το καινούργιο και το νεόφαντο. Το... σύννεφο του Μάνου έφερε... βροχή. Βροχή για να βλαστήσει η γη. Καρπό γλυκό να δώσει και να ευφράνει το ζήλο και την επιμονή μας. Να ανταποδώσει τα οφειλόμενα και να αποδώσει καλύτερη... γεύση. Η πείρα του περασμένου οδηγεί στην τελειοποίηση του νεότερου. Ο λαογράφος ξεθάβει πάντα. Δε θάβει ποτέ. Όπως η αρχαιολογική σκαπάνη. Τα παρουσιάζει στο φως και τα εκθέτει στην κοινή θέα. Ο συγγραφέας στοχεύει ακριβώς σ' όλα τα παραπάνω.

Φίλε Μάνο, σου κρατώ σφιχτά το χέρι. Και πρόσεχε, «μην το βάλεις κάτω».

Νικήτας Μαστρογιάννης

(Σ.Σ.: Δυστυχώς ο περιορισμένος χώρος της εφημερίδαςδεν επέτρεψε να παρουσιάσουμε ολόκληρο το κείμενο του φίλου Νικήτα, το οποίο με τίτλο «Λαογραφικές χορδές» αποτελεί μια αριστουργηματική περί τη λαογραφία πραγματεία. Ειλικρινά λυπούμαστε).

•

«ΔΑΚΡΥ ΡΥΤΙΔΩΜΕΝΟ ΧΑΡΑ ΠΡΟΔΩΜΕΝΟ»

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΑΚΕΛΛΗ

Την πρώτη ποιητική συλλογή του, με τίτλο **«Δάκρυ ρυτιδωμένο χαρά προδωμένο»** έδωσε στη δημοσιότητα ο φίλος και συμμαθητής, αλλά και φίλος της Νισύρου Γιώργος Σακέλλης, ο «Αντιμαχίτης», γνωστός δημοσιογράφος και αρθρογράφος της εφημερίδας «Παγκωακή».

Η συλλογή περιλαμβάνει 143 ποιήματα, στα οποία κυριαρχεί η βαθυστόχαστη και φιλοσοφική σκέψη του ποιητή, ο οποίος καταπιάνεται με ό,τι τον έχει συναρπάσει στη ζωή, ό,τι απασχολεί το είναι του, τη σκέψη και τη διάνοιά του. Κι αφήνει την πένα του να γράψει ελεύθερα και αβίαστα, χωρίς περιορισμούς και αναστολές, δίνοντας διέξοδο στη σκέψη του για ν' ανεβεί στην ψηλή βουνοκορφή των στοχασμών και των ιδεών του.

Αραιά τα ψήγματα αισιοδοξίας που θα συναντήσει ο αναγνώστης, αφού παντού διαχέεται το ανικανοποίητο, η αμφιβολία, η αμφσβήτηση, υπό τον πέπλο μιας αδιόρατης απογοήτευσης και απαισιοδοξίας.

Με περίσκεψη και προβληματισμό ο ποιητής βρίσκεται αντιμέτωπος με το φυσικό και το μεταφυσικό, με το υπαρκτό και το ιδεατό. Αμφισβητεί, προσδοκά, ονειροπολεί μα και προσγειώνεται και αναπολεί. Γράφει κάπου:

Αχ παλιά, γιατί δεν τα σκοτώνετε
τα νέα της ζωής μου πάθη;
Αχ, πώς θα ήθελα Θεέ μου να γλυτώσω
απ' τη θλιμμ:ένη του θανάτου αγωνία
με στέφανα σπασμένα να σκεπάσω
της ψεύτικης ζωής την ειρωνεία!

Όλα τα ποιήματα της συλλογής είναι καλοδοσμένα, με στίχο έντεχνο, λόγιο επιτυχημένο. Και όλα προοιωνίζονται μια καλή εξέλιξη για το Γιώργο Σακέλλη στον ποιητικό στίβο. Του το ευχόμαστε και περιμένουμε.

Γιάν. Χαρτοφύλης

ΑΠΟ ΤΗ ΝΙΣΥΡΟ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

ΟΙ ΝΙΣΥΡΙΟΙ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

Όπως γράφουμε σε άλλη στήλη, στην αίθουσα εκδηλώσεων της Ομοσπονδίας Δωδεκανησιακών Σωματείων στον Πειραιά, έγινε η παρουσίαση της ιστορίας και της εκδοτικής δραστηριότητας της Εταιρείας Νισυριακών Μελετών. Μιλώντας σχετικά ο Πρόεδρος της Εταιρείας Κων. Χαρτοφύλης και με αφορμή το γεγονός ότι ο επόμενος τόμος ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ θα είναι αφιερωμένος στους Νισυρίους της διασποράς, αναφέρθηκε στους λόγους που οδήγησαν τους Νισυρίους στο δρόμο προς την ξενιτιά και συνεχίζοντας είπε:

«Νισύριους συναντούμε από την Ανατολική Θράκη έως την Μαντζουρία, από την Αλάσκα έως τη Γη του Πυρός και από την Αίγυπτο και την Λιβύη έως την Μαδαγασκάρη. Η αγάπη όμως προς την μικρή πατρίδα και προς ό,τι είχαν αφήσει πίσω φεύγοντας, ήταν πάντα έντονη. Η νοσταλγία τούς βασάνιζε κι ο νόστος ήταν πάντα το όνειρό τους. Μοναδική τους επιδίωξη και μόνιμος στόχος, το νόστιμον ήμαρ. «*Πολλά σε ζηλώ βίου, μάλιστα δ' ει γης μη πεπείρασαι ξένης*». Πολλά πράγματα του βίου σου ζηλεύω, μα πιο πολύ που δεν δοκίμασες την ξενητειά, μακαρίζει ο τραγικός μας Σοφοκλής και μέσα σ'αυτή τη φράση κρύβεται όλος ο πόνος, η θλίψη και η δυστυχία όσων από αδήριτη ανάγκη εγκατέλειψαν την πατρική γη.

Από τα πρώτα βήματά τους στην ξενιτιά άρχιζαν τις προσπάθειες για συσπείρωση και οργάνωση σε συλλόγους. Η οργανωμένη παροικία θα αναπλήρωνε ό,τι τους έλειπε και θα γλύκαινε τον πόνο και τη νοσταλγία, ενώ παράλληλα θα μπορούσε πιο αποτελεσματικά να προσφέρει βοήθεια στους νεοφερμένους συμπατριώτες, που έφθαναν συνεχώς χωρίς επαγγελματικά εφόδια, χωρίς γνωριμίες και χωρίς οικονομικά μέσα. Αυτοί ακριβώς ήταν οι λόγοι που ώθησαν τους πρώτους Νισύριους της διασποράς να οργανωθούν σε Συλλόγους. Η λέσχη του Συλλόγου ήταν γι αυτούς η Νίσυρος, μακριά από τη Νίσυρο. Ταυτόχρονα ήξεραν τις μεγάλες ανάγκες της πατρίδας που άφησαν πίσω. Και είναι λαμπρό παράδειγμα προς μίμηση τα επιτεύγματά τους. Από το υστέρημά τους κατάφεραν και τα χρέη των γονιών τους να πληρώσουν και αδελφές να αποκαταστήσουν και την οικογένεια τους να αναστήσουν και τους νέους μετανάστες να βοηθήσουν, αλλά κυρίως και στην πατρίδα να προσφέρουν, δημιουργώντας έργα ευποιίας που και σήμερα προκαλούν τον θαυμασμό μας.

Οι Νισύριοι της διασπορας λοιπόν αποτελούν ένα γνήσιο κομμάτι της κοινωνίας του νησιού μας, με ιδιαίτερο χαρακτηριστικό την άδολη, ανεπιτήδευτη και χωρίς καιροσκοπικές βλέψεις αγάπη τους για το νησί μας. Αγαθά τα κίνητρά τους, προσέφεραν και προσφέρουν ανέκαθεν για την θεραπεία των πάσης φύσεως αναγκών των συμπολιτών τους και της Νισύρου, αδιαφορώντας για μικρόνοες και μικρόψυχες κριτικές, που καμιά φορά διατυπώνονται. Έργο των Νισυρίων της διασποράς αποτελεί και η ίδρυση της Εταιρείας Νισυριακών Μελετών, αλλά και η μακροχρόνια επιτυχημένη πορεία της. Γι' αυτό κρίναμε σκόπιμο, ο πανηγυρικός τόμος που θα κυκλοφορήσει το 2011, να είναι αφιερωμένος στους Νισυρίους της διασποράς. Δεν τους αποκαλούμε αποδήμους, γιατί ποτέ δεν τους αισθανθήκαμε εκτός της Κοινωνίας, εκτός του Δήμου του νησιού μας, ποτέ δεν έπαψαν να ενεργούν έτσι, που να τους θεωρούμε πιο πολύ δημότες Νισύρου, από τους τυπικά θεωρουμένους δημότες. Γι' αυτό τους αποκαλούμε Νισυρίους της διασποράς.

Από το 1850 και εντεύθεν, μεμονωμένοι Νισύριοι αλλά και συλλογικοί φορείς των Νισυρίων της διασποράς άρχισαν να εκδηλώνουν έντονο πνευματικό ενδιαφέρον, προχωρώντας σε εκδόσεις έργων που αναφέρονταν στην κουλτούρα του νησιού. Έτσι, το 1876 ιδρύεται στην Κωνσταντινούπολη η «Φιλεκπαιδευτική Αδελφότης η Νίσυρος», «με σκοπόν την υποστήριξιν και προαγωγήν της ηθικής και διανοητκής αναπτύξεως της εν Νισύρω νεολαίας»... Αργότερα ακολούθησε η ίδρυση και άλλων Συλλόγων με σκοπούς προοδευτικούς, αγαθοεργούς, κοινωνικούς.

• Ο Ρωσο-Λιθουανός γιατρός Κάρολος Φλέγελ, δημοσιεύει το 1899 στην Κωνσταντινούπολη το βιβλίο του «Η νήσος Νίσυρος και αι θέρμαι αυτής», με πλήρη οικονομική, γεωγραφική και κοινωνική περιγραφή του νησιού και των κατοίκων του.

Από τον ΚΩΣΤΑ ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ
Πρόεδρο της Εταιρείας Νισυριακών Μελετών

• Ο λόγιος ιατρός Δημήτριος Μπαλαλάς γράφει στο περιοδικό του ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ Αμερικής, ότι το 1901, αρκετοί Νισύριοι της Πόλης συγκεντρώθηκαν για ίδρυση συλλόγου με σκοπό τη λειτουργία στη Νίσυρο Σχολής ξένων γλωσσών, με κάλυψη όλων των εξόδων από αυτούς. Οι Τούρκοι δεν πίστεψαν το λόγο της κινήσεως εκείνης και θεώρησαν ότι συνεκεντρώνοντο χρήματα για ενίσχυση του ελληνικού στρατού και γι αυτό συνέλαβαν το επταμελές Συμβούλιο και τους φυλάκισαν. Ευτυχώς όμως, με τις συνεχείς προσπάθειες του τότε Πρωτοσυγκέλλου των Πατριαρχείων και μετέπειτα εθνομάρτυρα Μητροπολίτου Σμύρνης Χρυσοστόμου, αφέθησαν ελεύθεροι. Για να το σκεφτούμε όμως.

• Το 1901 ιδρύεται Σχολή ξένων γλωσσών στη Νίσυρο!

• Ο σχολάρχης Γεώργιος Παπαδόπουλος, δημοσιεύει το 1909 το βιβλίο του «Γενική Γεωγραφική και Ιστορική περιγραφή αρχαία και νεωτέρα της νήσου Νισύρου μετά των πέριξ νήσων και αι θερμοπηγαί αυτής» και το 1922 το «Νισυριακόν Ημερολόγιον».

• Από τον Νοέμβριο του 1931 έως το 1955 ο σύλλογος ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ Αμερικής εκδίδει το «Δελτίο του Γνωμαγόρα» με σημαντικά ιστορικά και λαογραφικά στοιχεία του νησιού μας. Εξεδόθησαν συνολικά 132 τεύχη.

• Το 1934, ο Νισύριος καλλιτέχνης-γραφίστας Λάζαρος Κοντοβερός, εκδίδει στην Αμερική το βιβλίο του «ΝΙΣΥΡΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΑ», ένα βιβλίο με χειρόγραφα άρθρα εκπληκτικής αισθητικής.

• Ο γνωστός ήδη λόγιος γιατρός Δ. Μπαλαλάς, στο Σουέζ όπου στη συνέχεια διακονούσε την επιστήμη του Ιπποκράτους, εκδίδει το 1935 την ποιητική του συλλογή «Τα χωριανά μου», στην οποία με έμμετρο ποιητικό λόγο, στην τοπική διάλεκτο, παραθέτει, μνήμες από τις παραδόσεις, τους χαρακτήρες και τις γειτονιές του νησιού μας, με έντονη συναισθηματική φόρτιση.

• Αλλος λόγιος Νισύριος ιατρός, ο Γεώργιος Καζαβής, εξέδωσε στις ΗΠΑ το 1948, το βιβλίο του «Νισύρου λαογραφικά» και ο ίδιος, από το 1955 έως το 1959 εξέδιδε το περιοδικό «Νίσυρος», με άρθρα και υλικό που αναφέρονται στην ιστορία και λαογραφία της Νισύρου.

• Τη δεκαετία του 1950, ο Σύλλογος Γνωμαγόρας Αθηνών, άρχισε την έκδοση του περιοδικού «ΝΙΣΥΡΙΑΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ», εκδίδοντας συνολικά 37 τεύχη.

Σ' αυτές τις εκδόσεις του ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ Αμερικής και Αθηνών, είδαν το φως της δημοσιότητας πολύ σημαντικά ιστορικά έγγραφα, και πολλά άρθρα που διεπραγματεύοντο θέματα σχετικά με τη Νίσυρο.

• Ο Σύλλογος Αγιος Ιωάννης ο Θεολόγος Αμερικής, εξέδωσε το 1965 το περιοδικό «ΝΙΣΥΡΙΑΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ», το οποίον όμως δεν είχε μακροβιότητα.

Οι πρωτοβουλίες αυτές, αποτελούν τρόπον τινά τους προδρόμους, οι οποίοι προετοίμασαν το έδαφος για μια πιο οργανωμένη, επίσημη και συλλογική πρωτοβουλία, που δεν ήταν άλλη, από την ίδρυση της «Εταιρείας Νισυριακών Μελετών».

Παρ' ότι οι Νισύριοι είχαν λαμπρή παράδοση σε παροικιακή και συλλογική δράση, έχοντας ταυτόχρονα πολύ έντονη την επιθυμία να προστατευθούν όλα τα πολιτισμικά στοιχεία του νησιού, διεπίστωσαν ότι το έργο αυτό ήταν πολύ σοβαρό και δεν θα ήταν δυνατόν να το επιτύχουν οι υφιστάμενοι σύλλογοι, αφού θα αποτελούσε γι'αυτούς κάτι σαν πάρεργο.

Με τις σκέψεις αυτές, και με οδηγό την απέραντη αγάτη τους για τη Νίσυρο, 24 καλοί συμπατριώτες μας των Αθηνών, συνήλθαν στις 11 Νοεμβρίου 1961 στο γραφείο του τοπογράφου μηχανικού αείμνηστου Κων/νου Παρθενιάδη και απεφάσισαν την ίδρυση της Εταιρείας Νισυριακών Μελετών, ως έκφραση της αγωνίας τους για την τύχη της πολιτισμικής μας κληρονομιάς και ως μεθόδευση δράσεως σ' ένα τομέα που την εποχή εκείνη λίγους ενδιέφερε.

Είναι σημαντικό να αναλογιστούμε ότι οι σκέψεις και οι ανησυχίες αυτές απασχολούσαν τους ιδρυτές της Εταιρείας μας, το 1961, σε μια εποχή δηλαδή, που άλλες κοινωνικές και παροικιακές ομάδες με βάση τις επικρατούσες συνθήκες, είχαν άλλες προτεραιότητες. Όμως οι συμπατριώτες μας εκείνοι, προηγούντο της εποχής τους, καθοδηγούμενοι από την παραίνεση του Αποστόλου των Εθνών, «στήκετε και κρατείτε τας παραδόσεις». Τον επόμενο χρόνο, 1962 εγκρίθηκε το καταστατικό της από το Πρωτοδικείο Αθηνών.

Είναι καιρός να δείξουμε τη δύναμή μας

Γράφει ο ΝΙΚΟΣ ΑΝΔΡΙΩΤΗΣ από τη Ν. Υόρκη

Αγαπητέ Γιάννη,

Στην έκδοση Ιουλίου - Αυγούστου, το πρωτοσέλιδο άρθρο (Λόγια που γλυκαίνουν και προβληματίζουν) με ενθουσίασε και οφείλω να συγχαρώ τη σύνταξη για ένα κείμενο, από τα ωραιότερα που έχω διαβάσει.

Βρισκόμαστε επιτέλους στο σωστό δρόμο. Η αποπεράτωση έργων υποδομής, το Οδικό δίκτυο, η Μαρίνα στους Πάλους, το μοναδικό ηφαιστειακό τοπίο, πού κατά γενική ομολογία είναι απαράμιλλο παγκοσμίως, μαζί με τα αξιόλογα τουριστικά θέλγητρα που τελείωσαν και λειτουργούν για τους επισκέπτες, Παλαιόκαστρο, Αρχαιολογικό Μουσείο, Ηφαιστειολογικό Μουσείο, μας υποχρεώνουν να αρχίσουμε προσεκτικά και προγραμματισμένα την ανάπτυξη ποιοτικού και ιαματικού τουρισμού για τη Νίσυρο. Σίγουρα, δεν είμαι υπέρ της ανεξέλεγκτης ανάπτυξης, δεν είμαι όμως καθόλου ευχαριστημένος και με την στασιμότητα που επικρατεί,

Κύριε Δήμαρχε,

Η σημερινή τεχνολογία, μαζί με τις ικανότητες, τις διασυνδέσεις και τον δυναμισμό που διαθέτουν οι Νισύριοι, εντός κι εκτός Ελλάδος, εάν ο Δήμος και όταν λέω ο Δήμος εννοώ κυρίως τον Δήμαρχο, θα μπορούσε να παροτρύνει, να ευαισθητοποιήσει, ακόμα και να ενθουσιάσει. Σίγουρα μπορεί να δη μιουργηθεί το κατάλληλο κλίμα, για τη σύσταση μιας Συμβουλευτικής Επιτροπής «ΝΙΣΥΡΟΣ 21ος ΑΙΩΝΑΣ». Εσκεμμένα δεν βάζω χρόνο, γιατί εάν κάποτε πάρει σάρκα και οστά μια τέτοια επιτροπή, θα πρέπει να εργαστεί για να προγραμματίσει μακροπρόθεσμα, αφού τα δεδομένα, π.χ. τα Λουτρά, περιμένουμε περίπου 25 χρόνια για να ανακαινιστούν.

Σκοπός μου με αυτό το γράψιμο, δεν είναι να υποτιμήσω τους Δημοτικούς Άρχοντες και όλους τους άλλους, που προσφέρουν το κατά δύναμη δια την ανάπτυξη του νησιού μας. Απλώς είμαι ένας από αυτούς, που πιστεύουν πως για να έρθει η Άνοιξη, χρειάζονται πολλά χελιδόνια και δόξα τω θεώ, η Νίσυρος διαθέτει πολλά από αυτά τα αποδημητικά πτηνά και μάλιστα διαφόρων τάξεων, επιχειρηματίες, επιστήμονες, πολιτικούς αρχιτέκτονες, μηχανικούς, ακόμα και καλλιτέχνες του πεζού λόγου και της ποίησης.

Δεν μπορεί και δεν πρέπει μια τέτοια πλούσια πηγή ύλης και πνεύματος, να μένει ανεκμετάλλευτη και μακριά από τα Νισυριακά δρώμενα.

Ονειρεύομαι και ποτέ δεν ονειροπολώ. Και είναι πράγματα απλά, εφικτά και καθόλου πολυέξοδα, πού μπορούν να επιτευχθούν.

Έχοντας πάντα υπόψη μας τις ομορφιές που απλόχερα μας χάρισε η φύση, το υπέροχο κλίμα, την ηρεμία που προσφέρει το γαλάζιο Αιγαίο, τα ηλιοβασιλέματα που εμπνέουν ποίηση και ζωγραφική, μαζί με τη δεδομένη φιλοξενία, θα μπορούσε το νησί μας να γίνει η διαμαντόπετρα και ο πόλος έλξεως, του Δωδεκανησιακού συμπλέγματος.

Δεν είναι υπερβολή, κι ας μην τολμήσει κανείς να μου χρεώσει υπερβολικό εγωισμό, δηλώνοντας ότι, ένα κομμάτι γης μόλις 45 χιλιομέτρων, που κρύβει στα σπλάχνα του τόννους λάβας, ραδιενέργειας και γεωθερμίας, κατορθώνει στο αντίκρυσμά του να σε γοητεύει και να σε μαγεύει. Μια καλλιτέχνις, γνωστή και φίλη μου από τη Νέα Υόρκη, που την ξενάγησα το καλοκαίρι στη Νίσυρο, όταν κατεβήκαμε στο χώρο του ηφαιστείου, βγήκε από το αυτοκίνητο, κοίταξε γύρω της, σήκωσε τα χέρια ψηλά και σαν να ήταν η Ειρήνη Παπά στην Επίδαυρο, ανεφώνησε: «Ω Θεέ μου, απίστευτο, καταπληκτικό!». Η σκηνή και ο τόνος της φωνής της με ταρακούνησε κι ας είχα ξαναβρεθεί πολλές φορές στον ίδιο χώρο.

Πράγματι λοιπόν, αγαπητέ Γιάννη, δεν έχουμε το δικαίωμα να κρατάμε τη Νίσυρο «εφτασφράγιστο μυστικό», γιατί τέτοιας μορφής δημιουργήματα πρέπει να τα μάθει όλος ο κόσμος, γιατί σε όλο τον κόσμο ανήκουν.

Στην ανατολή του 2010, που ολόψυχα εύχομαι να είναι για όλους μας ευτυχισμένο, ας είναι και για την αγαπημένη μας Νίσυρο η απαρχή μιας νέας πορείας, με αισιόδοξα μηνύματα και αισιόδοξους στόχους, μακριά από μιζέριες και κουτσομπολιά, μακριά από προσωπικές κόντρες και ανταγωνισμούς.

Είναι γεγονός και μάλιστα αναγνωρισμένο, ότι σαν μονάδες έχουμε επιδείξει μεγάλες επιτυχίες, σε όλους τους τομείς της δραστηριότητας μας. Μήπως έφτασε η ώρα να δείξουμε και τη δύναμη μας σαν σύνολο; Εγώ πιστεύω, ΝΑΙ - και δηλώνω ΠΑΡΩΝ.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς,

Νίκος Α. Ανδριώτης
Ιανουάριος 2010

Η TWIN MARINE Ο.Ε. των Αφών Παριανού πρώτη στις πωλήσεις εξωλέμβιων

Η Εταιρεία TWIN MARINE, των συμπατριωτών μας Αδελφών Παριανού, που εδρεύει στη Ρόδο (9ο χλμ. λεωφόρου Ρόδου-Λίνδου, Τσαΐρι, τηλ. 22410-66201, Κιν. 6942-626322) ανεδείχθη ως πρώτη αναπτυσσόμενη αντιπροσωπεία στις πωλήσεις εξωλέμβιων μηχνών SUZUKI, YAMAHA, MERCURY σε όλη την Ελλάδα. Η επιτυχία αυτή πιστοποιήθηκε με την απονομή ειδικής βεβαίωσης-επαίνου από την Εισαγωγική Εταιρεία «Ν.Ι. Θεοχαράκης» Α.Ε.

Η TWIN MARINE, εκτός από τις πωλήσεις μηχανών, παρέχει εγγυημένη εργασία στον τομέα συντήρησης και επισκευών, ενώ σημειώνει επιτυχία στον τομέα εμπορίου σκαφών και αξεσουάρ. Η ποιότητα δε των παρεχομένων υπηρεσιών αλλά και η σοβαρή πορεία της επιχείρησης έχουν εκτιμηθεί από το συναλλασσόμενο με αυτή κοινό, το οποίο την περιβάλλει με την εμπιστοσύνη του και με την προτίμησή του.

ΔΙΑΡΚΗΣ Η ΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΔΙΑΣΠΟΡΑΣ

Ο Γιώργος Νικητιάδης, μιλώντας στη Βουλή, ζήτησε εθνική πολιτική

Το κώδωνα του κινδύνου για την πορεία του Ελληνισμού της διασποράς έκρουσε ο βουλευτής Γιώργος Νικητιάδης, μιλώντας στη Βουλή κατά τη συζήτηση επί της ετήσιας έκθεσης του Συμβουλίου Αποδήμου Ελληνισμού.

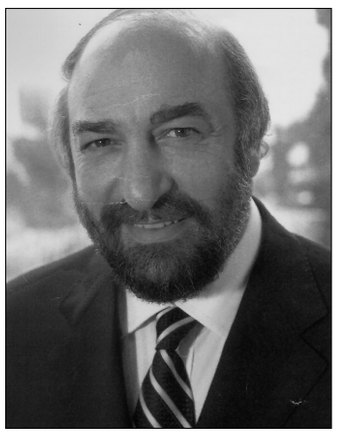

Συγκεκριμένα ο κ. Νικητιάδης επισήμανε ότι, αν δεν υιοθετηθεί μια εθνική πολιτική για τους αποδήμους από όλα τα κόμματα, ο Ελληνισμός της διασποράς δεν θα υπάρχει σε 100 χρόνια. Και αφού ανέφερε ότι και ο ίδιος θεωρεί τον εαυτό του μέλος της ομογένειας, τόνισε:

«Αισθάνομαι ιδιαιτέρως υπερήφανος για τους εκατοντάδες ομογενείς του εξωτερικού, που έχουν αποκτήσει θέσεις βουλευτών, υπουργών και κυβερνητών σε πολιτικές θέσεις σε ολόκληρο τον πλανήτη, τους χιλιάδες των ομογενών επιστημόνων που κατέχουν θέσεις καθηγητών, ερευνητών, κοσμητόρων και πρυτάνεων σε εκατοντάδες πανεπιστήμια σε ολόκληρο τον κόσμο, τους χιλιάδες επιχειρηματίες ομογενείς που έχουν αναδειχθεί στους κλάδους τους παντού και τα εκατομμύρια των Ελλήνων, που είτε δουλεύοντας σε εστιατόρια ή ξενοδοχεία, είτε σε φάμπρικες ή εργοστάσια, κρατάνε την Ελλάδα βαθιά μέσα στην καρδιά τους, στην ψυχή και στο είναι τους».

Συνεχίζοντας και για να καταδείξει τη διαρκή μείωση του Ελληνισμού της διασποράς, αναφέρθηκε στο παράδειγμα των Νισυρίων της Ν. Υόρκης που, όπως είπε, το 1976 είχαν 5 Σωματεία και ελληνικό σχολείο και σήμερα, για να επιβιώσουν οργανωτικά, συμπτύχθηκαν σε ένα μόνο σωματείο.

Ο κ. Νικητιάδης, κλείνοντας την ομιλία του, ζήτησε από τον παριστάμενο Υπουργό κ. Κουβέλη να ενταθούν οι προσπάθειες της ελληνικής Πολιτείας για την επιβίωση και το δυνάμωμα του Ελληνισμού της διασποράς «αν θέλουμε να συνεχίσουμε να τραγουδάμε το στίχο του Διονύση Σαββόπουλου «είτε με τις αρχαιότητες, είτε με ορθοδοξία, των Ελλήνων οι κοινότητες φτιάχνουν άλλο γαλαξία».

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ Ο.Π.Α.Π.
ΚΑΖΑΝΤΗΣ ΕΥΓΕΝΙΟΣ
Μανδράκι - Νίσυρος Τηλ. 22420 - 30545 • Fax 22420 - 31115
Συστήματα με Computer - Internet
Καλή τύχη και καλά κέρδη

Ο «ΦΙΛΗΤΑΣ» ΤΙΜΗΣΕ ΤΟΝ ΑΝΤΩΝΗ ΠΛΗΘΙΔΗ

Θερμοί και επαινετικοί λόγοι για την προσφορά του

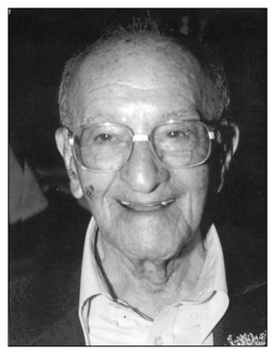

Τον συμπατριώτη μας δικηγόρο Αντώνη Πληθίδη τίμησε ο Πνευματικός Όμιλος Κώων «Ο Φιλητάς», με την ευκαιρία της κοπής της Βασιλόπιττας του Ομίλου το Σάββατο 30 Ιανουαρίου στην αίθουσα του ξενοδοχείου «Μαριτίνα». Για τον τιμώμενο μίλησε ο Πρόεδρος του Ομίλου κ. Περεζούς, ο οποίος αναφέρθηκε στην πλούσια πολυετή προσφορά του στην πολιτική, επιστημονική και κοινωνική ζωή της Κως, εξήρε το υψηλό επιστημονικό του κύρος, τη βαθειά νομική του σκέψη, την ακεραιότητα του χαρακτήρα του, την καταδεκτικότητά του, την ανθρωπιά του, προσόντα χάρη στα οποία, όπως είπε, έχει αποσπάσει την αγάπη, την εκτίμηση και το σεβασμό της κοινωνίας της Κω, αλλά και την αναγνώριση εκ μέρους των συναδέλφων του.

Στο ίδιο πνεύμα μίλησαν στο χαιρετισμό τους ο Μητροπολίτης Κώου και Νισύρου κ. Ναθαναήλ, ο βουλευτής Γιώργος Νικητιάδης και ο Δήμαρχος Κω Γιώργος Κυρίτσης.

Συγκινημένος ο Αντ. Πληθίδης, ευχαρίστησε για την τιμή που του έγινε και για τους επαινετικούς λόγους που ακούστηκαν για το πρόσωπό του ενώ παρά τα 96 χρόνια του εντυπωσίασε για την πνευματική του διαύγεια, για την καθαρότητα της σκέψης του και για τον γεμάτο από συναίσθημα λόγο του.

Υπενθυμίζουμε ότι ο Αντ. Πληθίδης, παράλληλα με την επιτυχημένη επιστημονική του πορεία ως διακεκριμένος δικηγόρος Κω, διετέλεσε κατά καιρούς και Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Κω, Πρόεδρος του Δικηγορικού Συλλόγου, Έπαρχος Κω -Νισύρου, ενώ επί μακρά σειρά ετών συνέβαλε στην προώθηση του κοινωνικού έργου της Μητροπόλεως ως αιρετός Ταμίας του Δ.Σ. του Γηροκομείου Κω, προσφορά για την οποία τιμήθηκε από το Οικουμενικό Πατριαρχείο με το οφφίκιο του «Άρχοντα Εκδίκου».

Ο Σύλλογος «Γνωμαγόρας», του οποίου ο Αντώνης ο Πληθίδης είναι ένα από τα παλαιότερα εν ζωή μέλη, οργάνωσε προς τιμή του, στο πρόσφατο παρελθόν, ειδική εκδήλωση, κατά την οποία του απενεμήθη τιμητική αναμνηστική πλακέτα.

Στον Μαραθώνιο της Ν. Υόρκης
ΠΡΩΤΑΘΛΗΤΡΙΑ Η ΑΝΝΑ ΠΟΥΡΑΚΗ

Πρωταθλήτρια στον Μαραθώνιο της Ν. Υόρκης αναδείχθηκε η συμπατριώτισσά μας Άννα Αλεξάνδρου, κόρη του Γιώργου και της Μαρίας Πουράκη.

Η Άννα, μετά από σκληρή προπόνηση 6 μηνών κατάφερε να διασχίσει μια απόσταση 42 χιλιομέτρων, περνώντας ανάμεσα από 5 Δήμους της πόλης της Ν. Υόρκης.

Ο Μαραθώνιος είχε οργανωθεί για οικονομική ενίσχυση φιλανθρωπικών ιδρυμάτων της Ορθόδοξης Χριστιανικής Εκκλησίας της Αμερικής, στα οποία και διατέθηκαν οι εισπράξεις που ξεπέρασαν τα 4.000 δολάρια.

Συγχαρητήρια στην Άννα τόσο για την πρωτιά που πέτυχε, όσο και για τη συμβολή της στη ενίσχυση φιλανθρωπικών ιδρυμάτων.

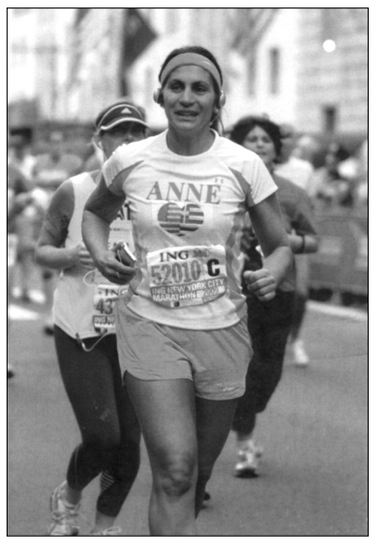

Η Άννα προβάλλει με περηφάνια την ελληνική της καταγωγή τρέχοντας με τη γαλανόλευκη στο στήθος

Η ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΥ

Ίσως να έχουμε γίνει κουραστικοί, μπορεί και ενοχλητικοί, γιατί ταράζουμε λιμνάζοντα νερά. Όμως θεωρούμε χρέος μας να επαναφέρουμε, για μια ακόμα φορά, το θέμα της μεταφοράς του Νεκροταφείου, μετά μάλιστα την οικιστική πύκνωση και τις άλλες συνθήκες που διαμορφώθηκαν στην περιοχή. Το χρωστάμε στα Νισυρόπουλα του παρακείμενου Νηπιαγωγείου και του Δημοτικού Σχολείου, που είναι καταδικασμένα να ζουν καθημερινά μέσα στην κατάθλιψη και να μαυρίζει η ψυχούλα τους καθώς αντικρύζουν τάφους, σταυρούς και οστεοφυλάκια, πέρα από το ότι ζουν σε ατμόσφαιρα φορτισμένη με ρύπους μολυσμένους και επιβλαβείς για την υγεία τους.

Είναι χαρακτηριστικό το ό,τι επανειλημμένα η εφημερίδα μας, μεταφέροντας και την άποψη μεγάλης μερίδας κατοίκων, έχει αναφερθεί στην ανάγκη μεταφοράς του Νεκροταφείου έξω από το χωριό και μακριά από την πυκνοκατοικημένη περιοχή που βρίσκεται σήμερα, την τριγυσμένη από σπίτια, υπηρεσίες, καταστήματα και ιδιαίτερα μακριά από το χώρο που στεγάζει το Νηπιαγωγείο και το Δημοτικό Σχολείο. Και είναι λυπηρό ότι κανενός αυτί δεν έχει ιδρώσει, κανένας δεν έδειξε να προβληματίζεται. Να είναι τάχα αυτό δείγμα του βαθμού ενδιαφέροντος με το οποίο αντιμετωπίζονται τα μεγάλα προβλήματα του νησιού;

Κάποιοι αρμόδιοι μας συνέστησαν κάποτε να μη σκαλίζουμε δύσκολα πράγματα. Όμως και τα δύσκολα χρειάζονται την αντιμετώπισή τους, φτάνει να υπάρχουν... κότσια. Ένας πολύ καλός φίλος της Νισύρου, σχεδόν Νισύριος με συνειδητή αγάπη και ενδιαφέρον για το νησί μας, μας έγραψε για το υπόψη θέμα:

«Η περιοχή έχει μολυνθεί, κυκλοφορούν πασης φύσεως έντομα και η αναδυόμενη δυσοσμία τους θερινούς μήνες είναι αποπνικτική. Έθεσα το θέμα στον Ηγούμενο της Μονής, ο οποίος με διαβεβαίωσε ότι η «Σπηλιανή» έχει παραχωρήσει έκταση, πλην όμως αντιδρούν οι Δημοτικοί Σύμβουλοι. Κι όμως το θέμα της μεταφοράς είναι κατεπείγον, διότι η περιοχή είναι πυκνοκατοικημένη, υπάρχει κοντά το Δημοτικό Σχολείο και οι επιδημίες καραδοκούν...».

Αν ένας ξενος εκφράζει για το θέμα αυτό την αγωνία του, είναι προκλητικά αδιανόητο να μην εκδηλώνεται ενδιαφέρον από πλευράς τοπικών παραγόντων και ιδιαίτερα από τους γονείς των μαθητών και το Σύλλογό τους.

Η μεταφορά του Νεκροταφείου, κατά γενική παραδοχή και ομολογία, είναι θέμα υψηλής προτεραιότητας, γι' αυτό και δε θα κουραστούμε να το επαναφέρουμε, φιλοξενώντας στις στήλες της εφημερίδας και απόψεις όλων των ενδιαφερομένων, ωσότου βρεθούν άνθρωποι ικανοί και στα... δύσκολα για να τολμήσουν.

ΑΝΥΠΑΡΚΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΛΙΜΑΝΙ ΜΑΣ;

Ούτε στο χάρτη, λένε, δεν υπάρχει!

Περίεργα φαινόμενα παρατηρούνται, όσον αφορά την πορεία έργων στη Νίσυρο, με συνέπεια την κωλυσιεργία και την καθυστέρηση στην εξέλιξή τους.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η περίπτωση της επίστρωσης του λιμενικού προβλήτα, η οποία την τελευταία στιγμή ακυρώθηκε με το αιτιολογικό, όπως δήλωσε ο Δήμαρχος, ότι «διαπιστώθηκε ότι το λιμάνι μας δεν υπάρχει!. Δηλαδή δεν υπάρχει σε κανένα χάρτη του ΥΠΕΧΩΔΕ ή του Υπουργείου Εμπορικής Ναυτιλίας χαρακτηρισμένη χερσαία ζώνη λιμένος Μανδρακίου, δεν υπάρχει ζώνη αιγιαλού και παραλίας που να περιλαμβάνει το λιμάνι...».

Δηλαδή, ένα λιμάνι για την επέκταση του οποίου διατέθηκαν, σχετικά πρόσφατα και μάλιστα ξαναδιατέθηκαν σημαντικές πιστώσεις, που πρόσφατα δόθηκε ένα εξίσου σημαντικό κονδύλι για το φωτισμό του, που ο φάρος του είναι καταχωρισμένος στους ελληνικούς φαροδείκτες και πορτολάνους, που συχνά - πυκνά μπαινοβγαίνουν πλοία της γραμμής και άλλα τουριστικά διαφόρων τύπων, σημαίας και εθνικότητας, έρχονται κάποιοι και δεν αναγνωρίζουν την ύπαρξή του, ισχυριζόμενοι μάλιστα πως δεν αναφέρεται ουτε και στο χάρτη.

Μήπως ζούμε το θέατρο του παραλόγου. Μήπως θα πρέπει κάποιοι «κλειδοκράτορες» να δείξουν λίγη σοβαρότητα; Εάν υπάρξει πρόβλημα στη χάραξη της ζώνης αιγιαλού και παραλίας, αυτό ποια σχέση μπορεί να έχει με την επίστρωση του λιμενικού προβλήτα που κατασκευάστηκε με όλες τις νόμιμες διαδικασίες;

Μήπως άλλοι λόγοι κρύβονται πίσω από αυτά τα τερτίπια των αρμοδίων φορέων;

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΝΕΑ

Από τις επισκέψεις στη Νίσυρο του Μητροπολίτου Κώου και Νισύρου κ. ΝΑΘΑΝΑΗΛ

• Στις 27 Οκτωβρίου επισκέφθηκε τη Νίσυρο ο Σεβασμιότατος Μητροπολίτης μας, ο οποίος την επομένη χοροστάτησε στη Δοξολογία για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου. Ακολούθως τέλεσε τρισάγιο στην προτομή του Υπολοχαγού Χατζηευαγγέλου στην πλατεία του Δημαρχείου και στο Μνημείο των Πεσόντων, στην Πλατεία Ηρώων.

• Ο Μητροπολίτης επισκέφθηκε εκ νέου τη Νίσυρο στις 24 Νοεμβρίου, παραμονή της εορτής της Αγίας Αικατερίνης. Το απόγευμα της ίδιας ημέρας τέλεσε τα «θυρανοίξια» και Αγιασμό για τον καθαγιασμό της νέας Αγίας Τραπέζης του πανηγυρίζοντος Ναού της «Καθολικής» στο Λαγκάδι. Ακολούθως χοροστάτησε στον πανηγυρικό Εσπερινό, ενώ την επομένη τέλεσε τη Θεία Λειτουργία.

• Ο Μητροπολίτης κ. Ναθαναήλ επέλεξε να περάσει τα πρώτα Χριστούγεννα της Αρχιερατείας του στη Νίσυρο, όπου και παρέμεινε επί τριήμερο. Ανήμερα της εορτής τέλεσε τη Θ. Λειτουργία στον Ι. Ναό της Ποταμήτισσας, απηύθυνε στο εκκλησίασμα λόγους ελπίδας, αισιοδοξίας και ηθικής-πνευματικής ενδυνάμωσης και ευχήθηκε για τις Άγιες ημέρες. Την επομένη μετέβη και τέλεσε μόνος του τη Λειτουργία στο Ναό των Εισοδίων στα Νικιά, όπου, όπως είναι γνωστό, είναι κενή η θέση εφημερίου και απηύθυνε ευχές προς το εκκλησίασμα. Την Κυριακή 27 Δεκεμβρίου, εορτή του Αγίου Στεφάνου, τέλεσε τη Θ. Λειτουργία στην Ι. Μονή της Σπηλιανής, προς τιμή του εορτάζοντος Ηγουμένου Αρχιμανδρίτη Στεφάνου.

• Και στην κοπή της Βασιλόπιττας και στα τρία δημοτικά διαμερίσματα ο Μητροπολίτης μας ήταν παρών. Ευλόγησε την πίττα και απηύθυνε ευχές στους κατοίκους, οι οποίοι του επιφύλαξαν θερμή υποδοχή, όπως και στις υπόλοιπες τοπικές Αρχές που το συνόδευαν.

Ο Γιάννης Νικ. Κουμέντος

Περιφερειακός Διευθυντής Εκπαιδεύσεως Αττικής

Διευθυντής στην Περιφερειακή Διεύθυνση Εκπαιδεύσεως Αττικής διορίστηκε ο συμπατριώτης μας εκπαιδευτικός Γιάννης Νικήτα Κουμέντος. Η επιλογή του καθώς και άλλων 12 Διευθυντών έγινε ανάμεσα σε 1.010 υποψηφίους από την Υπουργό Παιδείας Άννα Διαμαντοπούλου. Πρόκειται για μια θέση τιμής, κυρίως όμως ευθύνης, αφού στη δικαιοδοσία του υπάγεται ο έλεγχος και η εποπτεία λειτουργίας όλων των σχολείων δημόσιας και ιδιωτικής, πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τεχνικής Εκπαίδευσης στην αχανή περιφέρεια του Νομού Αττικής.

Ο Γιάννης Κουμέντος, που γεννήθκε στη Ρόδο το 1958, είναι πτυχιούχος του Τμήματος Οργάνωσης και Διοίκησης Επιχειρήσεων της ΑΣΟΕΕ και πτυχιούχος της Παιδαγωγικής Ακαδημίας Ρόδου. Επίσης έχει μετεκπαιδευτεί στη Μαράσλειο Παιδαγωγική Ακαδημία, ενώ έχει αναγορευτεί Διδάκτωρ του Παιδαγωγικού Τμήματος Δημοτικής Εκπαιδεύσεως του Πανεπιστημίου Αθηνών, διαθέτει δε και συγγραφικό έργο.

Στο παρελθόν διετέλεσε Γενικός Διευθυντής του Εθνικού Ιδρύματος Νεότητας, ενώ μέχρι σήμερα υπηρετούσε ως Διευθυντής στο ΙΒ' Δημοτικό Σχολείο Νέας Σμύρνης. Είναι έγγαμος και πατέρας ενός κοριτσιού. Είναι παλαιό και ενεργό μέλος του Συλλόγου μας «Γνωμαγόρα» και κατά την προηγούμενη διετία διετέλεσε Γεν. Γραμματέας του Διοικ. Συμβουλίου, το οποίο σήμερα τον συγχαίρει ειλικρινά για τη νέα περίοπτη θέση που κατέλαβε και εύχεται κάθε επιτυχία στο δύσκολο έργο που έχει επωμιστεί.

ΤΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ

Μετά την απελευθέρωση της Δωδεκανήσου και την ένωσή της με την Ελλάδα, γεννήθηκε στους κατοίκους της Νισύρου ζωηρή επιθυμία δημιουργίας Μουσείου στην πρωτεύουσα του νησιού Μανδράκι. Όμως για την υλοποίηση της επιθυμίας αυτής έπρεπε να προηγηθεί η εξεύρεση χώρου αλλά και η εξασφάλιση της αναγκαίας χρηματικής δαπάνης.

Τη λύση και των δύο απαραιτήτων προϋποθέσεων ήλθε να δώσει η άμετρη αγάπη και φιλοπατρία των Αφών Γιαννίδη (Νικολάου, Αρμοδίου και Σταύρου) προς τη γενέτειρά τους Νίσυρο. Αφού αγόρασαν οικόπεδο επί της κύριας οδού του Μανδρακίου και στη θέση Λίμνες, ανέλαβαν και τη χρηματοδότηση για την ανέγερση του κτηρίου, με τις υποδείξεις βέβαια και τη συνεργασία της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας Δωδεκανήσου.

Ήδη ένα νέο κόσμημα έρχεται να συμπληρώσει τις τόσες ομορφιές της Νισύρου. Τα εγκαίνια έγιναν στις 4-6 Αυγούστου του 2001 από τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο. Στο κτήριο αυτό τοποθετήθηκαν όλα τα μέχρι σήμερα συγκεντρωθέντα ευρήματα, τα οποία φυλάγονταν σε αποθήκες της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας Ρόδου και όσα αγάλματα, βωμοί, κιονόκρανα και μαρμάρινες πλάκες με επιγραφές υπήρχαν στο νησί. Έτσι το Αρχαιολογικό Μουσείο Νισύρου αναδεικνύεται σε ένα σημαντικό έργο όχι μόνο για τη Νίσυρο αλλά και τη Δωδεκάνησο.

Στο χώρο αυτό αναφύονται οι επιτυχίες των Νισυρίων σε έργα πολιτισμού και ανέλιξης του λαού του νησιού στο διάβα των αιώνων. Τώρα η Νίσυρος αναδεικνύεται σε ένα σημαντικό τμήμα, που ανυψώνεται σαν μια Ακρόπολη στο κέντρο του Δωδεκανησιακού συμπλέγματος. Ένας λαός μικρού νησιού μπόρεσε και ανέπτυξε ένα θαυμαστό πολιτισμό, εφάμιλλο των άλλων νησιών του Ν.Α. Αιγαίου. Όλα μέσα σ' αυτό το χώρο μάς προξενούν ζωηρή εντύπωση, θαυμάζοντας τα εκτιθέμενα. Θα μπορούσε κανείς να προχωρήσει στη συγγραφή μιας πραγματικής ιστορίας της Νισύρου, αφού κάθε αντικείμενο αποτελεί ανεξάντλητη πηγή πολλών και σπουδαίων πληροφοριών. Εδώ απεικονίζεται η τέχνη σχεδον σ' όλα τα στάδια της ανθρώπινης δράσης.

Μου είναι δύσκολο να φαντασθώ τι μπορεί να φέρει ακόμη στο φως η αρχαιολογική σκαπάνη, αν η έρευνα επεκταθεί σε ευρύτερες περιοχές του νησιού, όπου κατά την τοπική παράδοση κρύβονται πολλές περιπτώσεις που χρειάζεται να βγουν στο φως, αν μάλιστα λάβουμε υπόψη μας το γεγονός, ότι τα μέχρι σήμερα ευρήματα προέρχονται όλα σχεδόν από συμπτωματικές ανακαλύψεις.

Πάντως, από τα μέχρι σήμερα ευρήματα θα μπορούσαμε, χωρίς υπερβολή, να χαρακτηρίσουμε τους προγόνους μας Νισυρίους σαν ένα λαό ευφάνταστο, δραστήριο, δημιουργικό, εργατικό, υπερήφανο και φιλότιμο, που πάντοτε προσπαθούσε, με το πνεύμα της ευγενούς άμιλλας, να μην υστερεί των άλλων νησιών της Δωδεκανήσου και όχι μόνο.

Αλλιώς, πώς εξηγείται το γεγονός δημιουργίας των όσων βλέπουμε και θαυμάζουμε στο Μουσείο αυτό;

Σταύρος Κέντρης

Λυκειάρχης-Θεολόγος

Η ΝΙΣΥΡΙΚΗ ΜΟΥΣΑ ΠΑΝΤΑ ΠΑΡΟΥΣΑ

Συνεχίζει να μας εμπνέει

Γνωστό το ποιητικό ταλέντο με το οποίο ήταν προικισμένες οι παλιές Νισυριές και παλιά η παράδοση να εκδηλώνουν έμμετρα τα συναισθήματά τους σε κάθε χαρά ή λύπη, σε κάθε γεγονός της ζωής.

Τόμοι ολόκληροι θα μπορούσαν να γραφούν από τα ποιήματα του αρραβώνα και του γάμου, ή για τον ερχομό του νεογέννητου. Κι άλλοι τόσοι για να χωρέσουν το μοιρολόγια στον αιώνιο αποχωρισμό προσφιλών προσώπων. Με ποιητικό λόγο έστελλε η μάνα ευχές και «ορμήνειες» στο ξενιτεμένο σπλάχνο της. Και με τραγούδια της στιγμής ευχόταν η «αργατιά» στο νοικοκύρη να πάει καλά η σοδειά του.

Ακάθεκτη η Νισύρικη Μούσα, συνεχίζει μέχρι σήμερα το έργο της και εξακολουθεί να εμπνέει τις Νισυριές, για να μπορούν να εξωτερικεύουν με τον απλό (αλλά πολλές φορές και γεμάτο από σοφία) στίχο τους, αυτό που η καρδιά τους αισθάνεται.

Δύο ενδεικτικά αυτοσχέδια ποιήματα που ακολουθούν, μαρτυρούν του λόγου το αληθές:

• Η **Μαριώ Καμπανή** (του Περουλή) από τη Νίσυρο (γνωστή για το πλούσιο ποιητικό της ταλέντο και για την καλλικέλαδη φωνή της), έγραψε πρόσφατα σε εορτάζοντα συμπατριώτη μας στην Αθήνα:

Δέξου τα τραγουδάκια μου μέσα απ' την καρδιά μου
γιατί σε αγαπώ πολύ, όπως και τα παιδιά μου.
Τριαντάφυλλα Νισύρικα σου στέλνω στη γιορτή σου
να τα κοιτάς να σκέφτεσαι το όμορφο νησί σου.
Είσαι κι εσύ τριαντάφυλλο, Νισύρικο βλαστάρι
στολίδι εις το σπίτι σου, του τόπου μας καμάρι.
Να 'ναι τα χρόνια σου καλά, να 'ρχεσαι στο νησί μας
να ψάλλεις όπως πάντοτε, πάνω στη Σπηλιανή μας.

• Η **Νίνα παπα-Χατζόγλου-Καλαρούτη** υποδέχτηκε τη νεογέννητη ανεψούλα της (εγγονή του αδελφού της Γιάννη Χατζόγλου στη Ν. Υόρκη), η οποία θα φέρει το όνομα δικής της αδελφής που έφυγε νήπιο από τη ζωή, όμως άφησε πληγή αγιάτρευτη στην οικογένεια, γράφοντας:

Καινούργια Άννα σήμερα ήρθε στο σπιτικό μας
ν' αναπληρώσει το κενό π' άδησε το μωρό μας.
Ας ζούσε η μανούλα μας ν' ακούσει τ' όνομά της
και να το σφίξει τρυφερά μέσα στην αγκαλιά της.
Είχε μεγάλο καημό σε όλη τη ζωή της
το όνομά της φώναζε σαν έβγαιν' η ψυχή της.
Πολλά χρόνια επέρασαν σιγά και λάου-λάου
Άννα Χατζόγλου είσ' εσύ, μα και του Νικολάου.
Μωρό μου να'σαι τυχερό να ζήσεις να γεράσεις
και σαν τον πλάτανο της Κω να γεροντοκλωνιάσεις
Πάντα υγεία και χαρά να έχεις στη ζωή σου
ρόδα και τριαντάφυλλα να κουβαλάς μαζί σου.

Ο Νίκος Παπάζογλου μιλάει για τη ζωή του στη Νίσυρο

Τα Νικιά, ένας μικρός παράδεισος

Στη Νίσυρο – και πιο συγκεκριμένα στα Νικιά, έχει μεταφέρει το μουσικό «στρατηγείο» του ο Νίκος Παπάζογλου. Όπως δήλωσε σε συνέντευξή του σε αθηναϊκή εφημερίδα, από εδώ κι εμπρός πολλές ηχογραφήσεις θα γίνονται στο σπίτι του στη Νίσυρο, όπου έχει μεταφέρει ένα κομμάτι από το στούντιο της Θεσσαλονίκης, το οποίο διέλυσε και μ' αυτό το νέο στούντιο ασχολείται νύχτα-μέρα. Χαρακτηριστική ήταν η απάντηση στην ερώτηση δημοσιογράφου για το πώς βρέθηκε στη Νίσυρο και πώς περνά εκεί το χρόνο του:

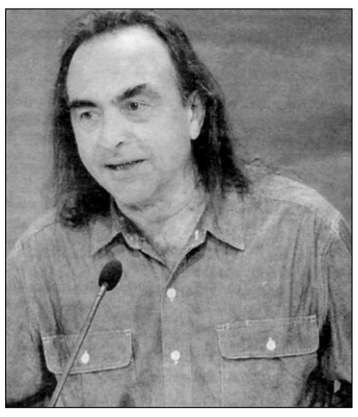

«Είναι περίπτωση κεραυνοβόλου έρωτα» είπε. « Πρώτα απ' όλα είναι το μόνο νησί που έχει ιδόκτητο ηφαίστειο. Το χωριό όπου βρίσκομαι είναι απείραχτο από το χρόνο. Το πρωτοείδα από ένα αεροπλανάκι, μέχρι που ρίζωσα εδώ. Έχει 25 κατοίκους. Βέβαια το καλοκαίρι, όταν έρχονται αυτοί που έχουν μεταναστεύσει στην Αμερική, γεμίζει Θεού χαρά. Όσο για το πώς περνώ, έχω πολλή δουλειά: Τη φροντίδα σ' ένα αμπελάκι, μάζεμα ξύλων, κατασκευές, φύτεμα καινούργιων δέντρων και ψάρεμα, όποτε το επιτρέπει ο καιρός. Τελευταία έκανε πολύ κρύο και πολλές βροχές. Αυτή τη στιγμή σάς μιλάω από τη Νίσυρο και έχει έξω ένα απίστευτο καιρό. Απ' ό,τι βλέπω στη θάλασσα προς την Τήλο έχει ένα οχτάρι γεμάτο. Εδώ ποτέ δεν υπάρχει άγχος. Αντίθετα, εδώ βρίσκομαι σ' ένα μικρό παράδεισο, όπου εμπνέομαι και δημιουργώ. Το καλοκαίρι ασχολήθηκα με τη μουσική για την ταινία της Ελένης Αλεξανδράκη με τίτλο «Ο αρσιβαρίστας και ο άγγελος». Τώρα μαζεύω σιγά-σιγά πολύ ωραία τραγούδια για τον επόμενο δίσκο».

Είπε και άλλα τόσα για τη δουλειά του ο τροβαδούρος του λαϊκού μας τραγουδιού. Κι όπως σημειώνει ο δημοσιογράφος, στον οποίο παραχώρησε τη συνέντευξη, ήταν εμφανής ο ενθουσιασμός του όση ώρα μιλούσε για τη ζωή του στη Νίσυρο.

Αλληλογραφία

Αγαπητέ Γιάννη.

Όσον αφορά για το ιστορικό «ΚΑΖΙΝΟ» που γράφτηκε στο φύλλος της εφημερίδας αρ. 108, Σεπτέμβριος - Οκτώβριος 2009, έχω τη γνώμη πως τα Νισυριακά Νέα έχουν γίνει κέντρο αποφάσεων. Εάν θέλει πράγματι η εφημερίδα να βοηθήσει την πατρίδα μας, να προσπαθήσει να πιέσει τους κρατικούς φορείς να εκπληρώσουν τις ελλείψεις που έχει το νησί μας και είναι νομίζω αρκετές και όχι να ασχολείται με ιδιωτικές περιουσίες. Και θέλω επίσης να τονίσω πως δεν προσβάλλεται η προβολή του νησιού μας από την εμφάνιση του καζίνου αλλά από άλλα πιο σημαντικά που αγνοεί, όπως φαίνεται η εφημερίδα και ο αρθρογράφος, γιατί το καζίνο ούτε εγκαταλελειμμένο είναι ούτε και υπό κατάρρευση, απλώς εξυπηρετεί τις ανάγκες των ιδιοκτητών του προς το παρόν τουλάχιστον. Όσο για τις σιδεριές εις τα παράθυρα δεν ήρθε ο αρθρογράφος σε επαφή με τους ιδιοκτήτες να πληροφοτηθεί για ποιόν λόγο υπάρχουν. Λοιπόν με λίγα λόγια, το κτήριο ούτε ενοχλεί ούτε πειράζει κανένα.

Το μόνο που έχω να προσθέσω είναι πως ο αρθρογράφος μπαίνει «αυθαίρετα σε ξένα περιβόλια». Και κάτι άλλο πιο σημαντικό. Το Καζίνο ούτε υπήρξε ούτε είναι περιουσία του Δήμου αλλά ούτε και της κτηματικής εταιρείας του Δημοσίου για να αναλάβουν τη συντήρησή του. Είναι ιδιωτική περιουσία και μόνο οι ιδιοκτήτες του αποφασίζουν γι' αυτό και δεν χρειάζονται τις υποδείξεις κανενός.

Ευχαριστώ

Μάνος Χαρτοφύλης

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΝΤΑΞΗ

Στο σχόλιό μας ούτε εγκαταλελειμμένο χαρακτηρίζουμε το Καζίνο, ούτε υπό κατάρρευση. Κι ακόμα ποτέ δεν αμφισβητήσαμε την κυριότητά του ούτε ισχυριστήκαμε πως είναι περιουσία του Δήμου ή του Δημοσίου. Αν τώρα ο επιστολογράφος μας άλλα διαβάζει κι άλλα καταλαβαίνει, αυτό είναι δικό του πρόβλημα. Και για να το λύσει, καλά θα κάμει να απαλλαγεί από το σύνδρομο της αντιπαλότητας και της εριστικής αντίδρασης, από το οποίο έχει καταληφθεί.

ΚΑΚΟΣ «ΤΟ ΠΡΩΤΟ»
ΠΟΛΥΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΝΙΣΥΡΟΣ - Τηλ. 22420-31534
ΣΤΙΣ 10.000 ΕΙΔΗ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΟΥΜΕ
ΘΑ ΒΡΕΙΤΕ: ΧΡΩΜΑΤΑ - ΣΙΔΗΡΙΚΑ -
ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΕΡΓΑΛΕΙΑ - ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ
ΕΙΔΗ ΓΙΑ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΕΙΔΗ
«ΠΟΥΛΑΜΕ ΦΘΗΝΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΥΛΑΜΕ ΠΟΛΛΑ»

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΘΥΜΑΜΑΙ...

Από το
ΓΙΑΝΝΗ ΔΙΑΜ. ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ

Η ΠΡΟΒΕΖΑ ΤΟΥ '41

Με αφορμή την Προβέζα που σάρωσε πρόσφατα τα βόρεια και βορειοδυτικά παράλια της Νισύρου, ξαναθυμόμαστε μιαν άλλη Προβέζα, που στα 1941 κτύπησε με μεγαλύτερη ορμή την ίδια περιοχή, γκρέμισε σπίτια, παρέσυρε στο βυθό περιουσίες και απείλησε σοβαρά ανθρώπινες ζωές.

Από το βιβλίου μου «Όσα δεν πήρε ο άνεμος» αναδημοσιεύεται το σχετικό χρονικό:

Ήταν 6 του Φλεβάρη του 1941. Από νωρίς τ' απόγευμα φάνηκε πως θα χαλάσει ο καιρός, καθώς ένας δυνατός Οστριογάρμπης προβετζάριζε προς το Μαΐστρο. Κι όσο περνούσε η ώρα, οι προβλέψεις επαληθεύονταν, γι' αυτό κι οι βαρκάρηδες φρόντισαν να μεταφέρουν «από σταβέντο» ή να τραβήξουν όσο γίνεται πιο ψηλά τις βάρκες τους, για να 'χουν ήσυχο το κεφάλι.

Με το ηλιοβασίλεμα τα πράγματα χειροτέρεψαν, καθώς η θάλασσα «**όρη και τρια βουνά**» σάρωνε τις «περιαλιές» του Μανδρακιού κι ένας αέρας σαν σίφουνας φυσούσε μανιασμένα τρίζοντας τα πορτοπαράθυρα και παρασύροντας δέντρα στο πέρασμά του. Κι όλοι τότε νόμισαν πως ήταν ένα από τα συνηθισμένα τερτίπια της Προβέζας, όπως επικράτησε να λέγεται ο Πουνεντομαΐστρος (Δ-ΒΔ άνεμος) στη Νίσυρο.

Γι' αυτό κλείστηκαν νωρίς-νωρίς στα σπίτια τους και μετά από ένα

Η Προβέζα εξαφάνισε το λιμάνι

ολιγόωρο «ποσπέρι» άφησαν το μαγκάλι και πήγαν ν' αντιμετωπίσουν την κακοκαιρία, κουκουλωμένοι με τα χοντρά τους σκεπάσματα, στρέφοντας τη σκέψη μ' ανησυχία στα «καμένα πλεούμενα»(*).

Έτσι περνούσε η ώρα σε μια βραδιά που ήταν πραγματικά «ευτυχής όποιος ήταν μέσα κι ας ήταν και φτωχός κι αλλοίμονο σ' όποιον ήταν έξω κι ας ήταν και βασιλιάς». Κάποτε σβήσαν τα λυχνάρια κι οι λάμπες απ' όλα τα σπίτια και μόνο ο αέρας ακουγόταν μανιασμένος, καθώς όλο το χωριό κοιμόταν. Και ξαφνικά μεσ" στον ύπνο τους άκουσαν να χτυπά δυνατά μεσ' στην άγρια νύχτα η καμπάνα της Ποταμήτισσας κι ο ήχος της να σχίζει τον αέρα φτάνοντας ως την άκρη του χωριού. Αμέσως όλοι στο πόδι, αφού η καμπάνα έδωσε την αίσθηση πως κάτι κακό συμβαίνει.

Όσοι ένιωθαν να το... λέει η καρδιά τους, πήραν με το φανάρι τους δρόμους, ζητώντας να μάθουν τι συμβαίνει, ώσπου σιγά-σιγά διαδόθηκε το δυσάρεστο μαντάτο: Μανιασμένη η θάλασσα έρριξε τα ντουβάρια των σπιτιών στο Λευκαντιό που ήταν «πάνω στον καιρό» και μπαινοβγαίνοντας με ορμή παράσερνε έπιπλα, μπαούλα, ρούχα κι ό,τι άλλο έβρισκε στο πέρασμά της. Κι οι ένοικοί τους, που κοιμόντουσαν ως εκείνη την ώρα ανυποψίαστοι γι' αυτό το μεγάλο κακό, προσπαθούσαν τώρα με κάθε τρόπο να γλυτώσουν και να βγουν ζωντανοί.

Όλοι τότε έτρεξαν στο Λευκαντιό για να προσφέρουν τη βοήθειά τους και φτάνοντας εκεί αντίκρυσαν την κόλαση. Γυμνοί, βρεγμένοι και τρομαγμένοι οι ιδιοκτήτες των σπιτιών παρακολουθούσαν από μακριά με απόγνωση το βιος τους να χάνεται στα μανιασμένα πέλαγα, ανήμποροι ν' αντισταθούν σε μια ορμητική θάλασσα, που στο πέρασμά της παράσερνε τα σπίτια τους, μ' όλο τους το περιεχόμενο.

Μερικοί με κίνδυνο της ζωής τους και με τη βοήθεια Ιταλών στρατιωτών, που με αυτοθυσία – είν' αλήθεια – πήραν μέρος στην επιχείρηση διάσωσης, μπόρεσαν να σώσουν κάποια πράγματα. Άλλοι όμως δεν μπόρεσαν ούτε να πλησιάσουν, γι' αυτό το μόνο που τους απόμεινε ήταν να σταυροκοπιούνται για το μεγάλο κακό που τους βρήκε.

Κι απάνω στην ώρα, δυο τρία θεόρατα απανωτά κύματα σώριασαν σ' ερείπια τα σπίτια του Νικόλα του Μανώλη, του γιατρού του Σακλαρή, της Αγγέλικας, του Αντρίκου, της Λευκοθέας, του Χαζηδημήτρη, των Χριστοφόρενων, του Γιάννη του Σταυρινού, που ήταν και το μόνο που δεν γλύτωσε τίποτε από το περιεχόμενο του. Όλα γκρεμίστηκαν κι όλα από τη μια μέρα στην άλλη έγιναν «χαλατά».

Την ίδια ώρα τραγικές κραυγές ακούγονταν από το Τρουλλί, σε μια προσπάθεια να σωθούν μια ομάδα Ιταλοί στρατιώτες, αποκλεισμένοι σ' ένα σπιτάκι που στεκόταν χρόνια εκεί.

Και μόλις, κατάφεραν και τους απομάκρυναν δεμένους με σχοινί έναν-ένα, ήρθε η θάλασσα και πήρε το σπιτάκι συθέμελα, πέρα μακριά, χωρίς ν' αφήσει πίσω του ούτε ένα ίχνος που να μαρτυρεί την ύπαρξη του. Κι αμέσως μετά το λιμάνι μας, που με τόσες θυσίες και τόσους κόπους κατάφεραν να κτίσουν, μαζεύοντας φράγκο-φράγκο οι ναυτικοί μας μέλη του Συλλόγου «ο Άγιος Σάββας», έπεσε κι αυτό θύμα της μανίας της θάλασσας και παρασύρθηκε πέρα μακριά. Σαν ξημέρωσε, μια νέα όψη είχε το θαλασσοδαρμένο Λευκαντιό, λες και ξεφύτρωσε ένας καινούργιος μαχαλάς στη θέση του.

Πέρασαν πολλά χρόνια από τότε. Κι όμως είν' αδύνατο να ξεχάσουν όσοι δοκιμάστηκαν από εκείνη τη θεομηνία που αποτέλεσε σταθμό στην Ιστορία της Νισύρου.

Ακόμα και σήμερα, συζητώντας για διάφορα γεγονότα της τότε εποχής, τα εντοπίζουν με το χαρακτηρισμό «στη χρονιά της Προβέζας» ή «μετά την Προβέζα».

(*) Τοπική έκφραση ανησυχίας για όσους ταξίδευαν σε ώρες τρικυμίας.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΑΠΟ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ

Για τα 50 χρόνια της Εταιρείας Νισυριακών Μελετών

Πενήντα χρόνια συμπληρώνονται από την ίδρυση της Εταιρείας Νισυριακών Μελετών, της οποίας κύριος στόχος είναι η διάσωση και διάδοση της πολιτιστικής παράδοσης του νησιού μας. Και στο διάστημα της μέχρι τώρα πορείας της έχει να παρουσιάσει έργο λαμπρό, σπουδαίο και αξιομίμητο.

Ο βουλευτής Ν. Ζωΐδης απευθύνει χαιρετισμό. Στο πάνελ παρακολουθούν οι Πρόεδροι του Πολιτιστικού Ιδρύματος Κ. Αγαπητίδης και της Εταιρείας Κ. Χαρτοφύλης.

Η κύρια δραστηριότητά της εντοπίζεται στην έκδοση ενός ανά διετία τόμου με τίτλο «Νισυριακά», στους οποίους έχουν καταγραφεί και έχουν διασωθεί από τη φθορά της λήθης και του χρόνου πάμπολλα στοιχεία από την ιστορία, τον πολιτισμό και την παράδοση της Νισύρου. Οι τόμοι αυτοί, που έχουν φθάσει έως τώρα τους 18, τυγχάνουν ευρείας κυκλοφορίας, κοσμούν πολλές αξιόλογες και ιστορικές ανά τον κόσμο βιβλιοθήκες, αποτελούν πολύτιμο βοήθημα για τους ερευνητές και τους ασχολουμένους με τον πολιτισμό και τη λαογραφία επιστήμονες, δικούς μας και ξένους, έχουν δε καταλάβει αξιόλογη θέση ανάμεσα στη συναφή διεθνή βιβλιογραφία.

Στα πλαίσια του εορτασμού της 50ετούς πορείας της Εταιρείας, το Πολιτιστικό Ίδρυμα Δωδεκανήσου «Κλεόβουλος ο Λίνδιος» και η Ομοσπονδία Δωδεκανησιακών Σωματείων Αθήνας-Πειραιά, σε συνεργασία με το Δ.Σ. της Εταιρείας, οργάνωσαν ειδική τιμητική εκδήλωση, κατά την οποία προβλήθηκε η επιτυχημένη εκδοτική της δραστηριότητα, επαινέθηκε η ποιότητα των εκδόσεών της, παρουσιάστηκε δε και ο τελευταίος τόμος «Νισυριακά», του οποίου η επίσημη παρουσίαση έγινε στη Νίσυρο το περασμένο καλοκαίρι.

Κύριοι ομιλητές της εκδήλωσης ήταν: Ο Πρόεδρος της Εταιρείας Κώστας Χαρτοφύλης, ο οποίος αναφέρθηκε με ιστορική αναδρομή στους Νισυρίους της διασποράς, προς τους οποίους είναι

Πυκνό ακροατήριο παρακολουθεί την εκδήλωση.

αφιερωμένος ο προσεχής τόμος «Νισυριακά», αναφέρθηκε δε και στις δραστηριότητες της Εταιρείας από της ιδρύσεώς της μέχρι σήμερα, και ο Γιάννης Λογοθέτης, ο οποίος έκαμε συνοπτική παρουσίαση του τελευταίου τόμου.

Το λόγο πήραν επίσης κατά σειράν ο Πρόεδρος του Πολιτιστικού Ιδρύματος Κώστας Αγαπητίδης, η Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Λίνα Χαραλαμποπούλου, ο βουλευτής Δωδεκανήσου Νικ. Ζωΐδης, ο πρώην υπουργός Αριστ. Παυλίδης, ο Πρόεδρος του «Γνωμαγόρα» Γιάννης Χαρτοφύλης και ο καθηγητής Λαογραφίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Μηνάς Αλεξιάδης. Όλοι τους εκφράστηκαν επαινετικά για το έργο της Εταιρείας, συνεχάρησαν όλους όσοι φροντίζουν γι' αυτό και ευχήθηκαν να συνεχίσει με την ίδια επιτυχία τη μελλοντική πορεία της.

Η εκδήλωση έλαβε χώρα στην αίθουσα εκδηλώσεων της Ομοσπονδίας, η οποία είχε κατακλυσθεί από κόσμο, ανάμεσα στους οποίους διακρίναμε, εκτός από τους προαναφερθέντες, και τον καθηγητή Αντώνη Αντάπαση, το ναύαρχο Λ.Σ. Νίκο Καλύβα, τον ιστορικό και συγγραφέα Γεώργ. Πρίντζιπα, εκπροσώπους Δωδεκανησιακών Συλλόγων και Σωματείων κ.ά.

Με την παρουσία μελών και φίλων
Ο «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑΣ» ΕΚΟΨΕ ΤΗ «ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑ»

Το αδιαχώρητο δημιουργήθηκε πάλι εφέτος στην κοπή της Βασιλόπιττας του «Γνωμαγόρα». Η αίθουσα της «Γιαννιδείου Νισυριακής Εστίας» γέμισε ασφυκτικά από συμπατριώτες, που ήρθαν για να περάσουν λίγες ώρες ευχάριστες μέσα σ' ένα γνήσιο Νισύρικο περιβάλλον. Πλημμύρισε όμως και από τον αέρα της νιότης, που απέπνεε η παρουσία των παιδιών της νεολαίας μας, τα οποία, για άλλη μια φορά, μας έδωσαν τη χαρά να τα καμαρώσουμε κοντά μας.

Τη Βασιλόπιττα, που κι εφέτος ήταν προσφορά του ζεύγους Πασχάλη και Κατερίνας Πασχαλίδη, ευλόγησε ο παπα-Στάθης, που απηύθυνε ευχές για τον καινούργιο χρόνο. Ευχές επίσης και ευχαριστίες προς τους παρισταμένους απηύθυνε ο Πρόεδρος του Συλλόγου Γιάν. Χαρτοφύλης, ο οποίος ιδιαιτέρως ευχαρί-

Ο παπα-Στάθης ευλογεί τη Βασιλόπιττα. Από αριστερά ο βουλευτής Γ. Νικητιάδης, ο Δήμαρχος Νισύρου και δεξιά ο Πρόεδρος του «Γνωμαγόρα».

στησε το Δήμαρχο Νίκο Καρακωνσταντίνο, ο οποίος συνοδευόμενος από τη σύζυγό του τίμησε με την παρουσία του την εκδήλωση και έγινε δεκτός με θερμές εκδηλώσεις από τους συμπατριώτες μας.

Την εκδήλωση τίμησαν επίσης με την παρουσία τους και ο συμπατριώτης μας Βουλευτής Γιώργος Νικητιάδης, η Πρόεδρος της Ομοσπονδίας Δωδεκανησιακών Σωματείων Λίνα Χαραλαμποπούλου, ο Αντ/δρος Γιάν. Φραγκούλης, ο επίτ. Πρόεδρος του «Γνωμαγόρα» Γιάν. Λογοθέτης και ο επίτ. Αντ/δρος Γιάννης Σακλαρίδης, ο συμπατριώτης μας νέος Περιφερειακός Διευθυντής Εκπαιδεύσεως

Ο Δήμαρχος στο «τσακίρ-κέφι».

Αττικής Γιάννης Κουμέντος, ο Πρόεδρος του αδελφού Συλλόγου «Παναγία Θερμιανή» Τάσος Μαύρος, ο Πρόεδρος της Εταιρείας Νισυριακών Μελετών Κώστας Χαρτοφύλης, εκπρόσωποι άλλων Δωδεκανησιακών Συλλόγων κ.ά.

Στην εκδήλωση επίσης προσήλθε, συνοδεύοντας το Δήμαρχο Νισύρου, ο καθηγητής του Πολυτεχνείου κ. Πανταζής, ο οποίος έχει αναλάβει την εκπόνηση μελέτης για τη βελτίωση της λειτουργίας του δικτύου ύδρευσης του Μανδρακίου. Σε σύντομο χαιρετισμό του, ανέφερε ότι η υπόθεση βρίσκεται στο τελευταίο στάδιο και εξέφρασε την ελπίδα ότι σύντομα το έργο θα γίνει πραγματικότητα και θα εκλείψουν τα προβλήματα που παρατηρούνται σήμερα.

Τη Βασιλόπιττα έκοψε ο Πρόεδρος του Συλλόγου και τυχερός ανεδείχθη ο Γιάννης Κουμέντος, στον οποίο προσφέρθηκε ασημένιο μενταγιόν-γούρι από το χρυσοχοείο Λαλαούνη. Ακολούθησε μικρή δεξίωση και η βραδιά έκλεισε με νισύρικους χορούς.

ΜΕ ΕΠΙΤΥΧΙΑ Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΟΥ «ΓΝΩΜΑΓΟΡΑ»
ΚΕΦΙ, ΧΟΡΟΣ ΚΑΙ ΠΛΟΥΣΙΑ ΔΩΡΑ

Στης Πλάκας τις ανηφοριές, στην ταβέρνα «Ο Γέρος του Μωριά» δόθηκε με επιτυχία η Αποκριάτικη χοροεσπερίδα του «Γνωμαγόρα». Μέλη και φίλοι τους Συλλόγου μας κατέκλυσαν την αίθουσα και μέσα σ' ένα γνήσιο Πλακιώτικο περιβάλλον πέρασαν ένα χαρούμενο βράδυ με πολύ κέφι, χορό και τραγούδι, απολαμβάνοντας και τις εκλεκτές σπεσιαλιτέ του καταστήματος. Ο χορός κράτησε μέχρι τις μεταμεσονύκτιες ώρες, με την πίστα γεμάτη, ιδιαίτερα από τη νεολαία της παροικίας μας, της οποίας η παρουσία έδωσε και πάλι ξεχωριστό τόνο στη βραδιά, και με τον Αντιδήμαρχο Νισύρου Νίκο Σταυριανό (Άγιο) που μας τίμησε με την παρουσία του, να σέρνει ακούραστος το μπροστάρι στους τοπικούς χορούς μας.

Στη διάρκεια της βραδιάς διεξήχθη λαχειοφόρος αγορά για την ενίσχυση των οικονομικών του Συλλόγου και πολλοί ήταν οι τυχεροί, που φεύγοντας πήραν μαζί τους ένα από τα πλούσια δώρα τα οποία προσέφεραν γι' αυτό το σκοπό οι συμπατριώτες μας:

- **Νίκος Σκουλλής,** φιλοξενία 2 ατόμων για μια εβδομάδα στο ξενοδοχείο του BELVEDERE στη Χερσόνησο Ηρακλείου.
- **Ανδρέας Παντελίδης,** φιλοξενία 2 ατόμων για μια εβδομάδα στο ξενοδοχείο του BELAIR στη Ρόδο.
- **Ασπασία Χαρτοφύλη**, Δ/ντρια του ξενοδοχείου ΑΙΟΛΟΣ ΜΠΗΤΣ, ιδιοκτησίας Αφών Γιανίδη, στην Κω, φιλοξενία 2 ατόμων για μία εβδομάδα.
- **Άγγελος Πάνου**, γαμβρός της Νίτσας Μαυρομάτη, διαμονή για δυο βράδια στο ξενοδοχείο ΠΑΝΟΡΑΜΑ στη Μονεμβασιά.
- **Κώστας Τραμπούλης**, μια πλούσια σειρά επιτραπέζιων ηλεκτρικών συσκευών, προϊόντων του εργοστασίου του.
- **Εταιρεία Νισυριακών Μελετών**, μια σειρά από τις εκδόσεις της.

Το Δ.Σ. του «Γνωμαγόρα» εκφράζει και δημόσια τις ευχαριστίες του γι' αυτή την ευγενική χειρονομία τους και τη γενναία προσφορά τους, με την οποία βοηθούν το Σύλλογο να ανταποκριθεί στην αγαθοεργό αποστολή του και στις κοινωνικές υποχρεώσεις του.

ΝΙΣΥΡΙΚΑ ΜΑΝΤΑΤΑ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΗ ΝΙΣΥΡΟ

Γιορτατικά στολισμένη και κατάφωτη πέρασε η Νίσυρος τις γιορτές των Χριστουγέννων, που έδωσαν και πάλι την ευκαιρία για να ποικίλει η ζωή στο νησί και να σπάσει η συνηθισμένη πια μονοτονία του χειμώνα. Αισθητή, βέβαια, η απουσία αυτών που προτίμησαν να περάσουν εκτός Νισύρου τις γιορτές. Όμως γι' αυτούς που έμειναν οι μέρες των εορτών ήταν μέρες ψυχαγωγίας, ξεκούρασης και οικογενειακής ζεστασιάς.

Αυξημένη, αλλά με εμφανή τα σημάδια της πολυσυζητημένης κρίσης, ήταν η αγορά του νησιού. Στα καφενεία η συνήθεια με τις παρέες γύρω από το «πράσινο» τραπέζι τηρήθηκε με... απόλυτο σεβασμό, μιας και το «καλούσαν οι μέρες». Αυξημένη η κυκλοφορία και στους δρόμους, ιδιαίτερα με την παρουσία των παιδιών, που με συμπαραστάτη την καλοκαιρία απολάμβαναν τις διακοπές τους. Όμως με αραιές, όπως μας είπαν, παρέες για τα Κάλαντα.

Στην εκκλησία, με πυκνό το εκκλησίασμα την ημέρα των Χριστουγέννων, μικροί και μεγάλοι είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν για πρώτη φορά Δεσποτική Χριστουγεννιάτικη Λειτουργία, αφού ο Μητροπολίτης μας, εκδηλώνοντας για μια ακόμη φορά την αγάπη και το ενδιαφέρον του για τη Νίσυρο, προτίμησε να περάσει εκεί τα πρώτα Χριστούγεννα της αρχιερατείας του.

Ο Δήμος, τηρώντας την παράδοση, οργάνωσε την καθιερωμένη για τα παιδιά και τους απομάχους εκδήλωση και μέσα σε μια ζεστή και χαρούμενη ατμόσφαιρα ο Δήμαρχος μοίρασε στον καθένα χρηματική επιταγή και απηύθυνε τις ευχές του υπό τους ήχους χριστουγεννιάτικης μουσικής, ενώ ένας πλούσιος μπουφές από γλυκίσματα ήταν στη διάθεση όλων των παρισταμένων.

Στην πλατεία του Δημαρχείου, με το χριστουγεννιάτικο δέντρο στη μέση, φορτωμένο από στολίδια και πολύχρωμα λαμπιόνια, έγινε η υποδοχή του Νέου Χρόνου. Καλύφθηκε ο ουρανός από πολύχρωμα πυροτεχνήματα, μόλις ο δείκτης ξεπέρασε τις 12, και όταν οι καμπάνες ανήγγελλαν τον ερχομό του Καινούργιου Χρόνου, όλοι μαζί αδελφωμένοι, μονοιασμένοι και χαρούμενοι, αντάλλαξαν ευχές και πήραν μέρος στη δεξίωση που παρέθεσε ο Δήμος, ανυποψίαστοι για το καταστροφικό ποδαρικό που τους επιφύλασσε, δυο μέρες μετά, η Προβέζα.

Γιορταστικός αέρας έπνευσε και στα άλλα χωριά, όταν λίγες μέρες μετά υποδέχτηκαν τις Αρχές του νησιού με επικεφαλής τον Μητροπολίτη Κώου και Νισύρου και τον Αντιδήμαρχο – λόγω ασθένειας του Δημάρχου – που μετέβησαν εκεί για να ευχηθούν και να κόψουν τη Βασιλόπιττα. Όλοι οι λιγοστοί κάτοικοι σε κάθε χωριό παραβρίσκονταν στην υποδοχή και με φανερή τη συγκίνηση και τον ενθουσιασμό τους καλωσόριζαν τους επισκέπτες τους. Και όλοι μαζί παραβρέθηκαν στην κοπή της Πίττας, ενώ είχαν ετοιμάσει ό,τι καλό μπορούσαν για να κεράσουν μετά τους επισκέπτες.

Οι τυχεροί της Βασιλόπιττας ήταν: Στα Νικιά η Παρασκευή Λάμπρου, στον Εμπορειό ο Μητροπολίτης μας και στους Πάλους ο Δημήτρης Φούγιαξης. Ο καθένας κέρδισε το χρυσό φλουρί της Βασιλόπιττας, ο δε Μητροπολίτης πρόσφερε το δικό του στο Ναό των Εισοδίων.

ΣΦΑΓΕΙΑ ΑΚΟΥΜΕ ΑΛΛΑ ΣΦΑΓΕΙΑ ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΜΕ

Πολλά και γνωστά είναι τα προβλήματα που δημιουργούνται στη Νίσυρο από τις πρωτόγονες συνθήκες σφαγής των ζώων και αισθητή πλέον η ανάγκη ανέγερσης νέων σφαγείων, η οποία τα τελευταία χρόνια κατέχει μια από τις πρώτες θέσεις στα προγράμματα του Δήμου. Γι' αυτό και είχε προκαλέσει ικανοποίηση η δήλωση του Δημάρχου το περασμένο καλοκαίρι, ότι το έργο επρόκειτο να αρχίσει μέσα στο χρόνο που μας πέρασε.

Το ότι μπήκαμε στο νέο χρόνο και το έργο δεν έχει ακόμη αρχίσει, θα μπορούσε να αποδοθεί στη συνηθισμένη πια κωλυσιεργία των βραδυκίνητων κρατικών υπηρεσιών. Όμως κάποιες δηλώσεις προερχόμενες από τον Αντινομάρχη Φ. Χατζηδιάκο θολώνουν τα πράγματα και οδηγούν σε σκέψεις απαισιοδοξίας.

Σε υπόμνημά του προς τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης ο κ. Χατζηδιάκος απαριθμεί τα νέα σφαγεία που έχουν έως τώρα δοθεί σε χρήση σε διάφορα νησιά, αναφέρεται σ' αυτά που βρίσκονται στο τελικό στάδιο ολοκλήρωσης και σε όσα έχουν προγραμματιστεί και επίκειται η έναρξη των εργασιών. Σε καμιά από τις παραπάνω περιπτώσεις δεν αναφέρεται η Νίσυρος. Και το ερώτημα προκαλείται αβίαστα: Τι συμβαίνει; Μείναμε πάλι απέξω;

ΤΟ ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟ ΝΙΣΥΡΟΥ
Στην αναμονή η ανέγερσή του

Αναξιοποίητη εξακολουθεί να παραμένει η δωρεά προς το Δήμο του κτήματος κάτω από το Δημοτικό Σχολείο, από τους κληρονόμους της Μαρίας Σακελλάρη. Η δωρεά, όπως είναι γνωστό, έγινε με σκοπό να ανεγερθεί εκεί το κτήριο που θα στεγάσει το Νηπιαγωγείο, όμως η υπόθεση προχωρεί μετ' εμποδίων.

Τα ευρήματα της αρχαιολογικής σκαπάνης.

Η πρώτη αντίρρηση προήλθε από την Πολεοδομία με αιτί α την υπάρχουσα υψομετρική διαφορά ανάμεσα στο κτήμα και στον προαύλιο χώρο του παρακείμενου Δημοτικού Σχολείου. Και με την άρση αυτού του εμποδίου εμφανίστηκε η Αρχαιολογική Υπηρεσία, η οποία ζήτησε να προηγηθεί ανασκαφή, γιατί υπήρχαν ενδείξεις ότι στο υπέδαφος υπήρχαν αρχαιότητες. Ακολούθησε χρονοβόρα διαδικασία και όταν επιτέλους διενεργήθηκε η ανασκαφή, ανευρέθησαν πράγματι αρχαία κτίσματα, τα οποία όμως χαρακτηρίστηκαν ως μη αξιόλογα, οπότε και αποδεσμεύτηκε το οικόπεδο.

Μετά την εξέλιξη αυτή και όπως μας δηλώθηκε από υπεύθυνη πηγή, το έργο επρόκειτο να δημοπρατηθεί μέσα στον προηγούμενο χρόνο. Πέρασε όμως εκείνος, προχωρεί ο επόμενος και για το Νηπιαγωγείο ούτε κουβέντα. Στο ότι καθυστερούν τα δύσκολα έργα, μπορεί να υπάρξει κάποια δικαιολογία. Όμως στα εύκολα, με καλυμμένες – όπως τουλάχιστον μας δηλώθηκε – όλες τις διαδικασίες, ποια δικαιολογία μπορεί να υπάρξει;

ΣΤΗ ΜΑΡΙΝΑ ΤΩΝ ΠΑΛΩΝ ΤΑ ΣΚΑΦΗ ΤΟΥ «ΡΑΛΛΥ ΑΙΓΑΙΟΝ»
Εμπόδιο τα υπάρχοντα προβλήματα βάθους

Προσέγγιση των σκαφών του «Ράλλυ Αιγαίον», στη μαρίνα των Πάλων, κατά τους θερινούς ιστιοπλοϊκούς αγώνες, έχει προγραμματίσει η οργανωτική επιτροπή, με εισήγηση του συμπατριώτη μας ιστιοπλόου Αντώνη Αθανασίου.

Όμως, μια πρόχειρη έρευνα του χώρου απέδειξε ότι, πέρα από την ανακολουθία ανάμεσα στα πραγματικά και τα αναγραφόμενα βάθη, συσσωρευμένα στρώματα άμμου στο στόμιο του λιμανιού εμποδίζουν τη διέλευση σκαφών με μεγάλο βύθισμα.

Νά λοιπόν που η μετακίνηση της άμμου, εκτός από την κακή ποιότητα που προσέδωσε στη μοναδική παραλία του νησιού, δημιούργησε και ένα ακόμα σοβαρό πρόβλημα. Και επειδή πολλά θα είναι και πάλι τα οφέλη από τον κατάπλου και τη διαμονή, έστω και ολιγοήμερη, στο νησί των δεκάδων σκαφών του Ράλλυ, είναι ανάγκη να ληφθούν τα ενδεδειγμένα μέτρα, ώστε το πρόβλημα της αμμοσυσσώρευσης να αντιμετωπιστεί έγκαιρα και πριν υποχρεωθεί η Επιτροπή και τροποποιήσει τα προγράμματά της.

ΑΙΣΙΟΔΟΞΑ ΤΑ ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΓΥΑΛΙ
Ξανάρχισαν οι εξαγωγές ελαφρόπετρας

Επιτέλους, να και μια καλή είδηση, ανάμεσα στη μαυρίλα και την καταχνιά της εποχής! Τρία μεγάλα καράβια της τάξεως των 25.000 τόννων το καθένα, φόρτωσαν ελαφρόπετρα από το Γυαλί τον περασμένο μήνα και έφυγαν για το εξωτερικό. Παράλληλα, οι παραγγελίες που βρίσκονται στον αέρα στέλλουν αισιόδοξο μήνυμα όσον αφορά την εξαγωγική πορεία του ορυχείου.

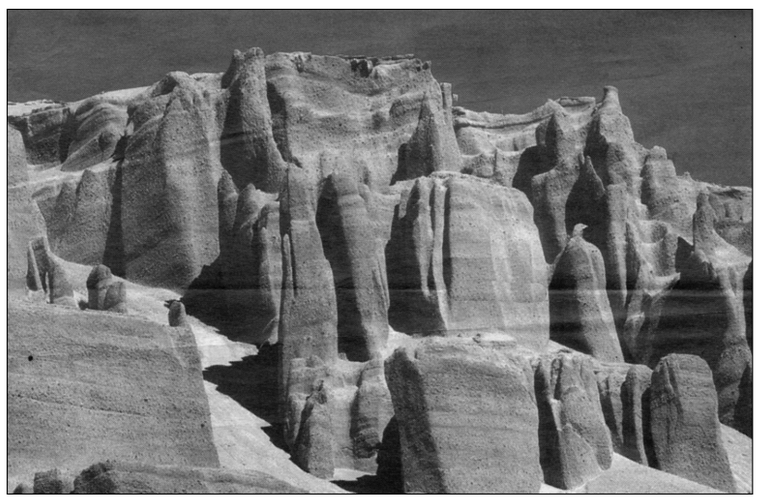

Εικόνα από το ορυχείο στο Γυαλί.

Στο μεταξύ έχουν επέλθει αλλαγές στη Διοίκηση της ΛΑΒΑ, με τον μέχρι τώρα Διευθύνοντα Σύμβουλο Ελ. Φαίδρο να τοποθετείται στη θέση του Γεν. Διευθυντή και τη θέση του να καταλαμβάνει ο Μηχανολόγος-Μηχανικός Δημ. Χανής

Ο νέος Διευθύνων Σύμβουλος πραγματοποίησε ήδη ενημερωτική επίσκεψη στο Γυαλί με την ευκαιρία της κοπής της Βασιλόπιττας, συνομίλησε με το προσωπικό και μοίρασε τα καθιερωμένα πρωτοχρονιάτικα δώρα.

ΠΑΡΑΤΣΟΥΚΛΙ ΜΕ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ

«Έλα στου Βέγγου να πιούμε καφέ...». Όμως ποιός είναι ο Βέγγος; Τέτοιο όνομα δεν υπάρχει στο νησί μας. Υπάρχει όμως η τάση, η παράδοση να χρησιμοποιούνται ευρύτατα τα... παρατσούκλια, σε σημείο μάλιστα που πολλά να καθιερώνονται και ως τα μόνα γνωστά επίθετα.

Σβέλτος και αεικίνητος ο Παναγιώτης ο Σφακιανός, δεν άργησε να παρομοιαστεί με το συμπαθέστατο ηθοποιό «Θου - Βου» και να του δοθεί το επώνυμό του. Και αφού, θέλοντας και μη, μόνο ως «Βέγγος» ήταν γνωστός στην πιάτσα του νησιού, δεν έμεινε παρά να δώσει και στο καφέ-μπαρ του το ίδιο όνομα. Και όλα σήμερα είναι μια χαρά.

Μη παραλείψετε λοιπόν το καλοκαίρι να πάρετε τον καφέ σας, το ποτό σας, το αναψυκτικό σας στη... βεράντα του Βέγγου. Έχει και ωραίο γαλακτομπούρεκο.

GREEN AND BLUE
ΨΑΡΕΜΑ - ΚΥΝΗΓΙ - ΝΑΥΤΙΛΙΑΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ PET SHOP
Επώνυμα είδη στις καλύτερες τιμές
ΑΝΝΑ ΧΑΡΤΟΦΥΛΗ
Νίσυρος, τηλ. 22420-31100

ΠΕΡΙΟΔΟΝΤΟΛΟΓΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ
ΛΟΥΚΙΑΣ ΣΩΤ. ΧΑΤΖΗΝΙΚΟΛΑΟΥ
ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΥ
Πτυχιούχου Πανεπιστημίων Αθηνών και Tufts Βοστώνης. Μέλους της Αμερικανικής Εταιρείας Περιοδοντολογίας και της Εταιρείας Εμφυτευματολογίας
Οδός Αγίας Σοφίας (πρ. Γράμμου) 4 - ΡΟΔΟΣ Τηλ. 38850
Κιν. 6944-501841. Δέχεται με ραντεβού

ΑΛΛΑΓΗ ΦΡΟΥΡΑΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Ν. ΑΙΓΑΙΟΥ
Νέος Γ.Γ. ο δικηγόρος Β. Μπρακουμάτσος

Ο δικηγόρος Βασ. Μπρακουμάτσος, από την Τρίπολη Αρκαδίας, διορίστηκε νέος Γεν. Γραμματέας της Περιφέρειας Νοτ. Αιγαίου σε αντικατάσταση του Χαρ. Κόκκινου.

Ο νέος Περιφερειάρχης από το 1993 μέχρι το 1998 υπηρέτησε ως Νομικός Σύμβουλος του Ελληνικού Δημοσίου, από το 2005 έως το 2008 ήταν συντονιστής της Νομαρχιακής Επιτροπής ΠΑΣΟΚ Αρκαδίας, ενώ την τελευταία διετία διετέλεσε Γραμματέας της Περιφερειακής Επιτροπής ΠΑΣΟΚ Πελοποννήσου και παράλληλα μέλος του Εθνικού Συμβουλίου του ΠΑΣΟΚ. Είχε εκλεγεί επίσης για δύο τετραετίες Δημοτ. Σύμβουλος στο Δήμο Τριπόλεως.

Αναλαμβάνοντας τα καθήκοντά του δήλωσε ότι «ήρθε για να μείνει, ότι θα είναι διεκδικητικός και ότι το γραφείο του θα είναι πάντοτε ανοικτό για εποικοδομητικό διάλογο».

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΤΟ ΚΤΗΡΙΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ - ΛΥΚΕΙΟΥ ΣΤΟ Π.Ε.Π.

Από την Περιφέρεια Νοτ. Αιγαίου ανακοινώθηκε ότι στο Περιφερειακό Επιχειρησιακό Πρόγραμμα (Π.Ε.Π.) εντάχθηκε η ανέγερση νέου κτηρίου για στέγαση του Γυμνασίου-Λυκείου Νισύρου, προϋπολογισμού 1 εκατ. ευρώ.

Το νέο κτήριο θα περιλαμβάνει 8 αίθουσες διδασκαλίας, αίθουσα πολλαπλών χρήσεων, εργαστήρια και άλλους αναγκαίους χώρους. Επίσης στο σχέδιο προβλέπεται διαμόρφωση του περιβάλλοντος χώρου καθώς και η σύνδεση με τα δίκτυα κοινής ωφελείας.

Το κτήριο, όπως είναι γνωστό, θα ανεγερθεί στον ίδιο χώρο που υπάρχει το σημερινό κτήριο, το οποίο θα κατεδαφιστεί λόγω παλαιότητας και προχωρημένων φθορών.

ΤΑ ΝΙΣΥΡΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ
Αναγκαία η τυποποίηση και προβολή τους

Σε υπόμνημα που υπέβαλε ο Αντινομάρχης Γ. Χατζηδιάκος προς τον Υφυπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης αναφέρεται, μεταξύ άλλων, στην ποιότητα των παραγομένων στα διάφορα νησιά παραδοσιακών προϊόντων και εισηγείται τη στήριξη της παραγωγής και μεταποίησης των προϊόντων αυτών με την κατασκευή μικρών βιοτεχνιών στα χωριά. Επίσης επισημαίνει τη σκοπιμότητα τυποποίησης των παραγομένων προϊόντων καθώς και την κατοχύρωση της ονομασίας προέλευσής τους, προτείνοντας την εξέταση της απλούστευσης και επιτάχυσνης των προβλεπομένων διαδικασιών.

Απαριθμώντας τα παραγόμενα σε κάθε νησί προϊόντα, αναφέρει για τη Νίσυρο το **κρασοτύρι** (τυρί της τυριάς) και το **μέλι**, ενώ θα πρέπει να προστεθεί και η **σουμάδα** που διατηρεί την αποκλειστικότητα ως Νισύριο παραδοσιακό προϊόν, αλλά και το γλυκό **ντοματάκι.**

Οι απόψεις του Αντινομάρχη για ό,τι αφορά τα τοπικά μας προϊόντα, ταυτίζονται απόλυτα με πρόσφατο σχόλιό μας, σχετικό με την ανάγκη ανάπτυξης στη Νίσυρο βιοτεχνίας παραγωγής και τυποποίησης τοπικών παραδοσιακών προϊόντων. Και μακάρι να βρεθεί ο κατάλληλος άνθρωπος που θα το αποφασίσει.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ «ΠΑΝΑΓΙΑ ΘΕΡΜΙΑΝΗ» ΑΘΗΝΩΝ
Πρόσκληση σε Γενική Συνέλευση

Το Διοικ. Συμβούλιο του Συλλόγου «Παναγία Θερμιανή» Αθηνών προσκαλεί τα μέλη του σε τακτική Γενική Συνέλευση την Κυριακή 14 Μαρτίου και ώρα 11 π.μ. στην αίθουσα της Γιαννιδείου Εστίας (3ης Σεπτεμβρίου 25) για την ανάδειξη νέου Διοικ. Συμβουλίου του Συλλόγου. Παρακαλεί τους συμπατριώτες μας όπως προσέλθουν, διότι η παρουσία τους θα είναι ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΗ για το μέλλον του Συλλόγου μας.

Γνωρίζουμε ότι η Συνέλευση θα θεωρηθεί εν απαρτία όσα μέλη και αν παραστούν.

Το Δ. Σ.